



Kompetencekursus

RUC har for første gang afholdt et kursus i kompetenceafklaring som skal hjælpe nyligt færdige kandidater eller næsten-færdige studerende til at opdage at de faktisk kan noget – noget som også kan bruges på arbejdsmarkedet. Side 3



Eksterne medlemmer

Deadline for forslag til eksterne medlemmer af RUCs kommende bestyrelse er 1. februar 2004. Side 16



Er lyset for de lærde blot?

Erfaringer fra bogmessen i Forum. Side 6

RUCnyt

RUCnyt er Roskilde Universitetscenters officielle blad for information og debat om universitetets virksomhed. RUCnyt er åbent for alle ansatte og studerende ved Roskilde Universitetscenter for debat om universitetets uddannelses- og forskningsvirksomhed samt spørgsmål af almen interesse for forskning og uddannelser.

Redaktion:

Per L. Knudsen (ansv.)
Martin Agersted Jarl (red.)
Ditte Okholm-Hansen (red.)
Anders Bünger Villadsen (layout)

Tryk og oplag:

RUCs Trykkeri, 3.500 eks.

Adresse:

RUCnyt, Postboks 260, DK - 4000 Roskilde, Telefon 4674 2013 eller 4674 2612, e-mail: rucnyt@ruc.dk, www.rucnyt.ruc.dk.

Meddelelser:

rucnyt-meddelelser@ruc.dk

Åbningstider: Redaktionen har åbent for ekspedition i redaktionslokalet i bygning 04.1 hver mandag kl. 10 - 13. Ugens øvrige dage kan henvendelse rettes til Informationskontoret.

Indlæg: skal afleveres på diskette vedlagt udskrift og med angivelse af filformat, eller per e-mail. Vedlæg gerne forslag til illustrationer. Disketter og andet materiale returneres normalt ikke. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg og afvise indlæg, der vurderes ikke at have almen interesse. Indlæg over 6000 tegn (omtrent to sider) kan normalt ikke påregnes at blive bragt uforkortet. Der er ingen minimumslængde for indlæg. Anonyme indlæg optages ikke.

Kommende deadlines & udgivelser:

Nr.	Indlæg	Medd.	Udkommer
07	12/1	16/1	26/1
08	2/2	6/2	16/2
09	23/2	27/2	8/3
- kl. 12 den pågældende dag			

Forside: abv

Leder

Vi skal have en bestyrelse på Roskilde Universitetscenter. Overvægten af medlemmerne i bestyrelsen kommer til at bestå af såkaldte eksterne medlemmer; det vil sige bestyrelsesmedlemmer som ikke kommer fra RUC.

Det siger den nye universitetslov.

Ånden i den nye universitetslov er at de eksterne bestyrelsesmedlemmer skal komme fra kredse som på en eller anden måde har interesse i universitetets virksomhed. For eksempel kan man nævne Den danske Industri. Denne del af Danmark har interesse i at der forskes, så forskningen kan anvendes, og der produceres kandidater, så kandidaterne kan anvendes. Kriterier som Den danske Industri ofte har meget vanskeligt ved at definere.

På RUC har man hidkaldt folket og bedt folket (som består af vip'ere, tap'ere og studerende) om at komme med forslag til eksterne bestyrelsesmedlemmer. Deadline for at komme med disse forslag er den 1. februar hvorefter konsistorium vil kigge forslagene igennem og overveje hvem der kunne være et godt bud på

et eksternt bestyrelsesmedlem.

Det er absolut sidste chance for at få indflydelse på hvem der skal bestemme. Og derfor bør du udnytte den seriøst. Det vil næppe være klogt at gribe denne mulighed – din sidste demokratiske rettighed – og bruge den til at indstille din mor. Derimod bør du, høj som lav, overveje at indstille et menneske som på en eller anden måde forstår idéen med RUC.

Hvordan RUCs bestyrelse kommer til at se ud i fremtiden, er uhyre spændende. Men måske er det mere spændende at se hvem der bliver ny rektor. Den nye rektor vil stå til ansvar over for sin bestyrelse, men kan til gengæld handle fuldstændig uafhængig af folket.

Vores nuværende rektor, Henrik Toft Jensen, holder foreløbig kortene tæt ind til legemet og vil ikke afsløre om han vil ansøge om at blive rektor for endnu en periode. Med hans holdning til den nye universitetslov in mente må man håbe han gerne vil tage en tørn igen.

Derimod må man frygte at Bent Greve bliver rektor. Konsekvensen bliver at han kommer til at styre RUC som han styrer sit institut. Forestil dig: Et universitet hvor studerende kun må opholde sig udenfor – og så må man jo håbe at det ikke begynder at sne. –maj

INDHOLD

- 3 Gå i flæsket på arbejdsmarkedet
- 4 Det kan lade sig gøre at bo på meget lidt plads
- 6 Er lyset for de lærde blot?
- 8 Køb et »grønt« juletræ
- 8 Kemikalier, miljø og sundhed
- 9 RUC rykker østpå
- 10 Konklusionen
- 13 »Kulturkamp« – nu også på fransk
- 14 Anmeldelse: Matematikere på krigsstien
- 15 Er stress et individuelt problem?
- 16 Eksterne bestyrelsesmedlemmer
- 18 Velkommen i dit studenterråd!
- 18 SR kæmper for demokratiet og de studerendes indflydelse!
- 19 Spindoktor eller selvironi
- 20 To »kupmagere« taler ud ...
- 23 Meddelelser

Rettelser

Ved en fejl blev Birthe Randrups artikel om RUC's spambekæmpelse i sidste nummer beskåret, så kontaktoplysninger vedr. spamsystemet ikke kom med. Feedback om både gode og dårlige sider og hvad der ellers ivotrigt kunne være ønskeligt ved spamsystemet, kan ske til eposten@ruc.dk.

Ligeledes faldt den sidste linie i Jens Højgaard Jensen artikel »Faglighed og Kompetencer« ud. Derfor bringer vi det sidste afsnit i sin fulde ordlyd:

»Tilrettelæggelsen af terperi kan enhver. Tilrettelæggelsen af omstændigheder, der fremmer udvikling af både kompetencer og paratviden til fungerende fagligheder er en kunst, som uddannelsessystemet er sat til at varetage. Giv det en chance!«

RUCnyt beklager.

Gå i flæsket på arbejdsmarkedet

Hvad kan du? Og hvad vil du? Disse to spørgsmål kan få mange akademikere som lige er blevet færdige med deres uddannelse til at forstumme. RUC har for første gang afholdt et kursus i kompetenceafklaring som skal hjælpe nyligt færdige kandidater eller næsten-færdige studerende til at opdage at de faktisk kan noget – noget som også kan bruges på arbejdsmarkedet.

Af *Martin Agersted Jarl, RUCnyt*

Akademikere ved ikke hvad de kan. Sådan forholder det sig i hvert fald for mange nyudklækkede akademikere når de kigger stillingsannoncerne. Følelsen af at man har brugt fem år eller mere på et fag som ingen alligevel efter-spørger, kan tage pusten fra en hvilken som helst kandidat – og dermed kan følelsen af håbløshed gribe fat i én. Det er baggrunden for at RUC nu afholder et kursus som skal hjælpe færdige kandidater eller studerende, som er ved at skrive de sidste par sider af deres speciale ud på printeren, med at få afklaret hvilke kompetencer de egentlig har. For: Hvad kan man egentlig bruge en akademisk uddannelse i for eksempel fransk til?

Kurset som første gang forløb i starten af december, havde 28 deltagere. De deltog i tre dages intensive undervisningsdage hvor de blandt andet skulle skrive et stillingsopslag på deres drømmestilling, formulere en elevator-tale og ringe op til en arbejdsplads for at høre nærmere om en mulig stilling. Kurset er finansieret af Arbejdsmarkedsrådet i Roskilde og er en del af en generel opprioritering af erhvervsvejledningen på RUC.

At kunne konkretisere

Ifølge Tina Christensen som var en af underviserne, skal mange akademikere lære at være mere konkrete når de beskriver deres egne evner.

»Det handler om at overbevise en mulig fremtidig arbejdsplads, at man kan bruges til noget, fordi man kan noget konkret. Man kan ikke give et generelt svar på hvad en akademiker kan, men kompetenceafklaringskurset indeholder en række praktiske øvelser som skal være med til at afklare hvad man kan«, siger Tina Christensen.

Tina Christensen har selv været i samme



Foto: mja

situation. Hun er cand.mag. i fransk og psykologi, og da hun endelig stod udenfor porten til arbejdsmarkedet, vidste hun ikke hvad hun skulle bruge sin uddannelse til. Det betød at hun i en længere periode var arbejdsløs og havde forskellige midlertidige jobs indtil hun en dag fik en tidsbegrænset stilling ved Danske Bank.

Det var et vendepunkt og en anledning til selv at blive klar over hvad hun kunne – helt konkret.

Elevatortalen

En af øvelserne som kursets deltagere skulle igennem, var at formulere en elevatortale. Ideen er at man skal forestille sig at man befinder sig i en elevator på vej fra stuen til anden sal sammen med en potentiel fremtidig chef. Og her skal man sælge sig selv og sige hvad man kan.

Øvelsen består i at de studerende bliver sat til at skrive fire til 5 linier om hvad de kan tilbyde et hvordan de kan gavne firmaet.

Samme dag stod der også en meget grænseoverskridende øvelse på programmet. Kursusdeltagerne skulle ringe op til deres yndlingsvirksomhed – det sted, de drømmer om at få arbejde – og prøve at finde ud af om de kan få en fod indenfor. Mange af deltagerne ville ikke gennemføre øvelsen. En af deltagerne udtrykte det med at han ikke ville brænde sit bedste kort af uden at være forberedt.

»En væsentlig del af kurset, er at kursisterne skal lære at beskrive deres drømmejob. Og med udgangspunkt i den beskrivelse, skal de finde ud af hvad de kan i forhold til dette job. Det hjælper dem til at konkretisere deres egne kompetencer. Samtidig skal de også lære at være mere fantasifulde. Ofte befinder drømmejobbet sig ikke præcis det sted man forestiller sig. For eksempel kan det man gerne vil arbejde med kan findes andre steder end man i forvejen forestillede sig«, siger Tina Christensen.

Kompetencekurset vil blive gentaget i løbet af december. Det vides endnu ikke om der er penge til flere af denne slags kurser selvom Roskilde Universitetscenter i fremtiden vil satse på at hjælpe færre studerende med at finde arbejde når de endelig er blevet færdige.

Plads til det hele:

Det kan lade sig gøre at bo på meget lidt plads

4

BAGGRUND

RUCnyt 6/2003 - 2004

– Men det kræver at man organiserer sig



Studér-delen i Kirstens lejlighed.

Tekst og foto: Martin Agersted Jarl, RUCnyt

Østerbro er som at komme til en forstad midt inde i byen. Gaderne er tomme efter mørkets frembrud. Enkelte slæber varer hjem fra Aldi'en, men det er også det. Det er her Kirsten bor sammen med kæresten Benjamin. Hun læser Kommunikation og dansk, men er i øjeblikket i ubetalt praktik på Statens Museum for Kunst. Her arbejder hun i kommunikationsafdelingen.

Lejligheden er meget lille. Omkring 40 kvadratmeter. Pladsen er godt udnyttet. Køkkenet består af et indhak i spisestuen og har to elektriske blus. Det er ikke et køkken som giver indtryk af at man kan lave stegt havtaske med fiskesovs lavet på fiskefond, hvidvin og fløde plus tilbehør i form af stegte kartoffeltern og fenikkelkompot. Men alligevel har Kirsten ved mange lejligheder kokkereret komplicerede retter med meget forskelligt tilbehør.

»Jeg flyttede ind i lejligheden i 1998. På det tidspunkt lejede jeg den af en anden. I 1999 købte jeg den. Det var påtrods af at der var tale om at hele ejendommen måske skulle rives ned«, siger Kirsten mens vi sidder ved spisebordet og drikker varm stempelkandekaffe som Benjamin har lavet.

Købet af lejligheden var tæt på ikke at komme i stand fordi banken var meget utilfreds med at en studerende ville være ejer af fast ejendom. Blandt andet kom de forbi med en ekspert som jog nåle ind i væggene for at måle fugtigheden.

I dag er har lejligheden mere end fordoblet sin værdi siden Kirsten købte den.

»Det var dyrt i starten. Der er fællesudgifter, varme og terminer«, fortæller Kirsten.

»Men det hjalp da også Benjamin flyttede ind«.

Spisestuen indeholder udover spisebord til



To blus, må beboerne nøjes med. Selvom der kan være mange i lejligheden, bliver det svært at lave juleand.



Spisestuen

tre også en gammeldags brændeovn i sort jern og blank messing. Den fandt Kirsten oppe på loftet.

At læse uden plads

Det er ikke sted hvor man kan lade papirer og bøger flyde. Kirsten og Benjamins studieværelse er lagt sammen med soveværelset og stuen. Tre funktioner i ét rum. Det kan være vanskeligt at læse, og det må koordineres.

»Vores computer larmer meget (red.: støj fra blæseren) og er irriterende at have stående

tændt mens den anden også er her. Hvis jeg skal læse herhjemme, må jeg gøre det mens Benjamin er et andet sted, og lægge bøgerne når han kommer hjem. Det kan være frustrerende hvis man er godt i gang«, siger hun.

Lejligheden ligger på fjerde sal og ville være, hvis det havde været midt på dagen, badet i lys. Ejendommen ligger et sted på Østerbro hvor lokalplanen indeholder begrænsninger i naboejendommenes højde. Baggården er ikke en baggård, men en gammel have med grill, græsplæne og træer. Om sommeren er der sol.



Hygekrog



Brændeovnen er fundet på loftet i dårlig stand. Nu funkler den.

Er lyset for de

Et lys gik i hvert fald op for RUCnyt's udsendte, da hun frekventerede Bogmessen i Forum.

Af *Ditte Okholm-Hansen, RUCnyt*

Min mor var på besøg i København, og havde naturligvis bestemt sig for at være kulturel, »når nu hun alligevel var i Byen«. For at overbevise hende – og til dels mig selv – om, at jeg skam bruger Byens muligheder, begav vi os til Bogmesse i Forum.

Mit første indtryk var meget positivt. Der var overraskende mange mennesker! I disse tider, hvor man ofte tvivler på, om der overhovedet er *nogen*, der letter sig fra sofaen og Big Brother-remoten, var det et smukt syn at se så mange stå i regnen og vente på at blive lukket ind i de »Intellektuelles Paradis«. Det kan ikke udelukkes, at et par enkelte rent faktisk var der alene af den grund, at de skulle opfattes som intellektuelle ..., men jeg frydede mig over at Ekstra Bladet og Big Brother, ikke har indhyllet alle i ligegyldighed og apati. »Der findes stadig mennesker, som aktivt deltager i samfundet, og ikke blindt følger mediebølgens meningsdannelse«, tænkte jeg opildnet, og begyndte at gange folkemængden med de antal af mine venner og bekendte, der holder avis eller på anden måde kan medregnes som kultiverede, og opnåede en form for ekstase.

Da vi kom ind, blev min eksalterede tilstand modereret en anelse. Vist var der mange mennesker, og vist så de intellektuelle ud. Nogle så endda ud som om de interesserede sig for bøgerne. Ellers havde bogmessen primært tiltrukket journalister (bare jeg havde fået lavet et pressekort, så jeg også kunne gå rundt med et lille blåt klistermærke og se vigtig ud) og jule-shoppere, der ville gøre alt for at se Lille Johnny pakke et *signeret* Lucky Luke-hæfte op

den 24. december. Pludselig kunne alle madam-erne tale fransk – eller noget der mindede om det – da de fandt ud af at Achd  (i øvrigt genialt kunstnernavn; udtalen af tegnerens initialer HD, på fransk) også gerne tegnede en personlig tegning i tegneseriens omslag, hvis man bad om det.

Underholdning

Var det ikke for de mange »ber mthed i samtale med anden ber mthed«, ville bogmessen meste af alt have lignet en over dimensioneret jule-boghandel. Men nu var der jo diverse interviews og foredrag til at pifte op og bryde de endeløse rækker af bøger.

Den første »samtale« vi hørte var Kirsten Jacobsen, der interviewede Nikoline Werdelin om hendes nye tegneserieh fte »Homo Metropolis«. Det endte dog med, at jeg fik en fornemmelse af, at Kirsten Jacobsen brugte de 20 minutter på at forklare, at striberne var et spejlbillede af hendes liv, og desperat prøvede at få Nikoline Werdelin til at psykoanalysere hende.

Ville man have rusket op i de indre kriser og specielt de ægteskabelige, var det mere oplagt at gå til ARTE Booking's stand, hvor Joan Ørting gav den hele armen (og resten af kroppen) i sit foredrag om mænd og kvinder. Jeg må tilstå, at jeg krøb længere og længere ned i s det af skam over at lytte til sådan en gang hyper-generaliserende og forskruet  vl. Kvinder vil tages og mænd vil tage. Det var det nøgne budskab og længere er den ikke, ifølge Joan Ørting. Endnu mere forundret blev jeg over hendes banale: »Sex skal være spontant for at blive ved med at være spændende«, – og l sningen n r spontaniteten forsvinder; du skal

e lærde blot?

sætte torsdag aften af til at »være åben« over for seksuelle muligheder. Det er ikke helt sådan jeg definerer spontanitet!

Lidt mere spontan var Lone Kühlman, der havde valgt overskriften »Det er de andres skyld«, for, som hun sagde, behøver hun ikke på forhånd beslutte, hvad hun vil fokusere på. ALT kan kobles på den overskrift. Man må sige, at hun også nåede vidt omkring fra kvinder, der mener, det er Kvindebevægelsens skyld, at de har et kedeligt liv, til oppositionen (uanset farve) der altid mener, det er mediernes skyld, at de tabte valget. Til gengæld er det de færreste regeringer, der har takket medierne for den hjælp, de har fået til at vinde. Lone Kühlmans pointe var klar: Du træffer selv dine valg, og hvis du er uenig med den måde tingene fungerer på, må du selv ændre det. Påtag dig ansvaret for dit eget liv.

Jeg kunne kun give hende ret. Jeg er sgu også træt af folk der brokker sig uden selv at gøre noget for at ændre sagerens tilstand.

I den mere tunge ende havde jeg udvalgt en »samtale«, hvor den tyske forsker Ulrich Beck skulle tale med Jes Stein Pedersen om sit begreb »Risikosamfundet«.

Et par af tilhørerne så ud som om, de havde forventet noget lidt mere folkeligt, men ikke ville stemples som enfoldige ved at luske af, da det gik op for dem, at det ikke ligefrem var Bubber, der kom og pustede balloner op. Ulrich Beck gjorde det i øvrigt både underholdende og forståeligt, så alle kunne være med. Førnævnte tilhørere så da også bagefter ud til at have fået en Aha-oplevelse, som de med garanti vil huske længe.

Udover diverse forlag havde »Bestellers«

også en stand på bogmessen, hvilket kan undre når de netop producerer historier *uden* bøger. De lever af at fortælle historier, på caféer, arbejdspladser og institutioner. Ofte er det virkelige hændelser og anekdoter ellers eventyr og gamle fortællinger. Det er blevet yderst populært, og jeg synes, det er dejligt, at der er nogen der værner om historiefortællingen. Idéen til konceptet blev udviklet lidt ved en tilfældighed. To af »fortællerne« arbejdede i en børnehave, og en dag med voldsom personale-sygdom måtte de underholde alle ungerne selv. De begyndte at fortælle en historie, og når de løb tør for idéer, lod de børnene komme med forslag. Det blev så populært, at de blev ved at fortælle historier, da de igen var fuldt bemandede. Rygtet om de gode historier spredte sig til andre institutioner, og snart blev de professionelle historiefortællere. Siden er der kommet flere til truppen med samme historie-talent, og det er blevet et levebrød at fortælle.

1. sal var helliget undervisningsmaterialer, og der tog vi en slutspurt i bogstaveligste forstand. Måske fordi »Tysk for 6« ikke er det der får mig mest op på dupperne. Og her når vi så til dagens konklusion; det er en broget flok der tager på bogmesse. Alle med hver deres formål, interesser og passioner. Jeg er sikker på at skolelærerne på 1.sal, den seksuelt frustrerede hustru ved Joan Ørting, jule-shoppen ved Lucky Luke-standen og universitetsmennesket ved Ulrich Beck, alle fik en god oplevelse med hjem. Der var nemlig noget for alle, – og så må jeg som panisk højkulturel tage en slapper, og nyde at der også findes »helt almindelige« danskere, der bruger en lørdag på bogmesse. Hurra for mangfoldigheden!

Køb et »grønt« juletræ

Af *Det Grønne Forum*

Nu nærmer den søde juletid sig med raske skridt. Det Grønne Forum lader selvfølgelig ikke chancen for, at netop du også tænker »grønt« på denne tid af året, passere.

Juletræsproduktion er en af de mest skadelige produktionsformer for naturen. Der sprøjtes med pesticider på grenene og på jordbunden, og i plantagerne er der ikke meget plads til de planter og dyr, som ellers godt kan lide at leve sammen med nåletræer. Måske er der dog håb forude for at få et grønt juletræ. I år er det første sæson, hvor alle de juletræer, som Skov- og Naturstyrelsen producerer på statens vegne, er dyrket uden at sprøjte med insekt- og plantegifte. Ud af de knap 80.000 juletræer, der produceres i statens skove, er nogle få tusinde behandlet med biologiske midler for at undgå lus og andre skadedyr, som ellers ville ødelægge træernes nåle. Hvis du vil købe et giftfrit juletræ fra statens skove, holdes der landet over flere arrangementer, hvor juletræer enten sælges "på roden", hvor man selv skal

fælde det, eller som almindeligt torvesalg. Læs mere om, hvor der sælges juletræer på www.skovognatur.dk. Du kan også tage en tur på landet og købe et juletræ hos en privat person, som ikke bruger gift på sine juletræer.

Hvis du ikke skal have noget juletræ, men i stedet lave flotte juledekorationer, er der gode muligheder for at få fyldt rygsækken med naturens julepynt fra statsskovene. Her må man nemlig færdes frit udenfor veje og stier, og man må samle alt det, man skal bruge til at pynte op med. Det er endda tilladt at klippe kviste og grene fra løvtræer, som er over 10 meter høje.

Men skal du have grene fra nåletræer, skal man først have anvist et sted, hvor man frit må samle grangrene. Det får man anvist ved at ringe til Skov- og Naturstyrelsen.

Det Grønne Forum ønsker hele RUC en GOD JUL og anbefaler, at man får rigtig natur ind i stuen juleaften og dermed boykotter pesticid-juletræer!

God jull



RUC rykker østpå

Af *Karin Kjølby, Graduate School in Lifelong Learning*

Forskerskolen i Livslang Læring på RUC har indgået en samarbejdsaftale med East China Normal University (ECNU) i Shanghai, Kina. I de seneste par år har kinesiske forskerstuderende og forskere opholdt sig ved Forskerskolen, og gennem disse aktiviteter er det store kinesiske universitet blevet meget interesseret i at samarbejde med RUC. Livslang læring er højt prioriteret i Kina – bl.a. fremhævet i store taler af ministerpræsidenten ved flere lejligheder – som led i den enorme økonomiske omstillingsproces og åbning af det kinesiske samfund. Shanghai er med sine 13-16 mio indbyggere formentlig det mest dynamiske område indenfor Folkerepublikken Kina.

Derfor udbygges også forskning på området. Forskerskolens leder, Henning Salling Olesen har flere gange været gæsteforelæser ved

ECNU, der er blandt Kinas førende på området, og nu søges samarbejdet omkring forskeruddannelse suppleret med fælles forskningsprojekter. Desuden ønsker ECNU at etablere en masteruddannelse i voksenlæring efter RUCs model. I første omgang skal RUC bistå med etablering af en projektbaseret uddannelse,

mens man på RUC overvejer, om det er muligt, at tilbyde en RUC-uddannelse i Kina.

Udover forskeruddannelsen, som finansieres af Videnskabsministeriet, har Rektorkollegiet støttet udvekslingen med Kina. Det udviklede samarbejde skal baseres på en række finansieringskilder.



Samarbejdsaftalen underskrives af den kinesiske dekan, Professor Sun Jiangmin og professor Henning Salling Olesen, der er leder af RUCs forskerskel.

Kemikalier, miljø og sundhed

Af Lars Carlsen, adj. Prof. (Miljøkemi)

At der er en tæt sammenhæng mellem brugen af kemikalier og såvel miljøet som befolkningens sundhed er ikke noget nyt. Det er heller ikke noget nyt, at de positive effekter af brugen af kemikalier i langt de fleste tilfælde overstiger de negative. Det er imidlertid ikke det samme som et »carte blanche« til at bruge ukritisk løs. Der er store miljø- og sundhedsproblemer forbundet med brugen af de mange uvurderede kemikalier, der anvendes i vores samfund.

Det Økologiske Råd har i et nyt hæfte, »Kemikalier, miljø og sundhed« taget dette problem op og i en række illustrerende artikler givet eksempler på problematiske kemikalier, der i dag anvendes eller har været anvendt i store mængder. Phthalater, specielt DEHP, der anvendes til at blødgøre plast, finder vi i dag i praksis overalt, ikke mindst i mennesker. DEHP's sundhedsskadelige effekter har været diskuteret gennem mange år, uden dette tilsyneladende har haft den store effekt. MTBE, der gennem mange år blev anvendt som tilsætningsstof til benzin, er, bl.a. grundet en høj vandopløselighed en trussel mod grundvandet og er i øvrigt mistænkt for at være både kræftfremkaldende og hormonforstyrrende. POP (persistent organic pollutants) er alene grundet deres stabilitet og bioakkumulerbarhed en trussel mod både miljø og menneskers sundhed.

Ud over disse illustrative eksempler har hæftet et par afsnit, kaldet temasider. I det ene af disse afsnit gennemgås grundlaget for risikovurderingen af kemikalier og det andet afsnit indeholder en beskrivelse af bromerede flammehæmmere, der udgør et betragteligt problem grundet deres effekter på den menneskelige organisme kombineret med deres udbredte anvendelse f.eks. i elektronisk udstyr.

I et afsluttende afsnit gives et bud på, hvorfor det er så svært at få styr på de kemiske stoffer. Endelig indeholder hæftet en god ordliste over de anvendte ord og begreber.

Hæftet giver en kortfattet og god introduktion til et meget stort og omfattende emne. De anvendte eksempler er relevante, men er i sagens natur kun »smagsprøver« på det meget store emneområde som kemikalier, miljø og sundhed er. Det er væsentligt at fremhæve, at hæftet er afbalanceret i sin fremstilling, forstået på den måde, at hæftet behandler både stoffer, der fortsat bruges i store mængder som f.eks. DEHP, stoffer der i praksis er udfaset,



Kemikalier, Miljø og Sundhed

men fortsat udgør et problem, MTBE, samt stoffer, der er underlagt internationale konventioner, POP, men som grundet deres ekstreme persistens fortsat findes i store mængder rundt om i miljøet. Således demonstreres det også, at der faktisk gøres noget på området, om end det går langsomt og at der bestemt kunne gøres langt mere. Temasiderne om risikovurdering giver en enkel og kortfattet introduktion til et komplekst område.

Hæftet er let læseligt og kræver ikke specielle forudsætninger og kan derfor med udbytte læses af alle, der ønsker en nærmere præsentation af et emne, der, uanset om vi vil det eller ej, er vigtigt for os alle, nemlig vores og miljøets sundhed.

Hæftet »Kemikalier, Miljø og Sundhed« kan downloades på Det Økologiske Råds hjemmeside, www.ecocouncil.dk

Julehistorie:

Konklusionen

10

BAGGRUND

RUCnyt 6/2003 - 2004

Af Martin Agersted Jarl, RUCnyt



Landskabet stod pludselig stille udenfor. Det gik op for ham at toget var stoppet på stationen og gennem sit eget spejlbillede i togvinduet kunne han skimte Roskilde Universitetscenter. Bortset fra lyset fra nogle enkelte vinduer, så universitetet ud til at være forladt. Han rejste sig hurtigt og trådte ud på togperronen. Sneen var begyndt at dale som små hårde iskugler og vinden bed i hans kinder. Han skyndte sig at tage sin jakke på og begive sig ned mod universitetet.

Han skulle til gruppemøde. Aftenen før havde Natasja ringet og skældt ud. Han skulle have skrevet et oplæg, men hvor var det blevet af?

– Skulle jeg det, havde han fremstammet ned i telefonrøret som han holdt om så hans knoer blev hvide.

– Jeg skal nok blive færdig inden i morgen.

– Ja, for vi venter kun på dit oplæg, havde Natasja sagt og lagt på.

Han havde ikke lavet det, og hans samvittighed var på et lavpunkt. Efter at han havde snakket med Natasja, havde han tilbragt aftenen med at stirre ind i en tom computerskærm. Tankerne havde drønet rundt i hovedet på ham – tanker om alt muligt andet.

Han vidste godt at hans gruppe snakkede om at droppe ham. Forleden hørte han Christina og Jesper snakke om at han ikke havde lavet noget der kunne bruges. Det var rigtigt. Han havde formuleret problemformuleringen, men den var på et tidspunkt han ikke husker, blevet ændret: Det er en fin problemformulering du har lavet, men vi vil gerne have lidt

mere *Foucault*. Det gør ikke noget vel at vi ikke spurgte dig. Du var her jo ikke i går.

– Hvis han ikke snart tager sig sammen så synes jeg, vi skal sige til ham at han må lave sit eget projekt, havde Jesper sagt.

Christina havde været enig, havde rystet opgivende på hovedet og nævnt noget med at det ikke var gruppens opgave at trække ham gennem uddannelsen.

Jesper og Christina var kærester og boede sammen i Christinas lejlighed ude på Amager. Det var også her at de – gruppen – mødtes de fleste gange, selvom alle de andre boede på Nørrebro. Aftalen mellem dem var at de skulle mødes mindst en gang om dagen – helst fra morgenstunden og så arbejde indtil klokken var 18:00. Christina havde langt nøddebrunt hår og gik altid i lyse skjorter som var akkurat så åbne at man lige kunne skimte hvilken bh hun havde på. Jesper var derimod altid larmende og skulle altid have ret – og alt hvad Christina sagde var altid rigtig. Uanset hvad hun sagde. De drak the og spiste ikke kød – og derfor var det mange uger siden at gruppe-medlemmerne havde fået kød. Christina og Jesper talte om at blive gift om et år og havde fået 100.000 kroner af Christinas far. Og man skulle tage skoene af inden man trådte ind i deres lejlighed og man måtte ikke ryge.

Han var nu nede ved universitetet. Og undrede sig. Selvom det var mørkt, så burde det ikke være så mørkt at han ikke kunne genkende det. Foran ham var der en meget stor og lang bygning som spærrede udsigten til de firkantede bygninger som han ellers kendte ud og ind. Han havde ingen erindring om denne bygning, og udenfor stod et skilt hvor der stod »Roskilde Universitetsbibliotek«. Han kom i tanke om at han havde glemt at aflevere nogle

bøger om kritisk teori.

Selvom biblioteket så nyere ud end resten af universitetskomplekset, bemærkede han at næsten alle vinduerne var gået itu. Nogen havde kastet sten mod dem. Det var åbenbart sket for lang tid siden fordi indenfor i biblioteket var sneen blæst ind og dækkede nu bogreolerne og computerne.

– Hvorfor har de ikke lavet det, tænkte han og gik videre op mod sit hus hvor projektgruppen sikkert sad og drak the, ventende på hans oplæg. Hvad skulle han sige til dem? Måske skulle han sige at hans computer var i stykker? Eller også at han havde været syg? Sådan fik et anfald af forkølelse og hovedpine. Eller at han har glemt disketten? Det sidste duede ikke. De ville blot sige at han skulle tage hjem og hente den – med taxa.

Han stoppede op et øjeblik og var lige ved at vende om for at tage toget mod København igen. Hvorfor ikke bare opgive det hele? *Foucault*, *Bourdieu* og alle de andre var sgu da ligegyldige. Og uanset hvad han gør, så er Natasja ikke tilfreds. Og Christina – hun sidder bare og hænger opad Jesper der råber op om at alle andre skal lave noget.

Mens han stod og sparkede i sneen får han øje på nogle ganske små fodspor. De mindede om et barfodet barns fodspor. Han besluttede sig for at projektgruppen kunne vente et par minutter mere – de var alligevel godt sure og hvorfor ikke udsætte deres ærgrelser over at han ikke har lavet sit dødssyge oplæg om metode?

Han fulgte efter fodsporene og nåede til sidst hen til en af de gamle, firkantede bygninger. Alt var sort inde i den og så ud som om at der længe ikke havde været mennesker tilstede. På et skilt stod der »Forvaltning«.

Henne ved muren forsvandt fodsporene. Han bukkede sig ned og kiggede nærmere og så at der var et lille hul i muren. Mærkeligt, tænkte han. Han vidste godt at forskerne på forvaltning var smålige, men ikke i den grad. Kulden var blevet mere gennemtrængende, og vinden og sneen var taget til. Hans fingre var begyndt at blive stivfrosne og fødderne følelse-sløse. Inde fra hullet i muren så han et lunt lys lyse ud i sneen, og han fik en fornemmelse af at der måske ventede ham noget godt derinde. Rygsækken, som vejede godt til på grund af alle bøgerne og soveposen, stillede han fra sig i sneen. På alle fire kravlede han ind i hullet.

Foran ham var der en lang tunnel der var cirka en halv meter i diameter. Små lamper i alle mulige farver belyste tunnelen, så han akkurat kunne se. Hvad er der for enden? Med ét slog duften af chili con carne ham imøde. Den type med voldsomme mængder kød, kraftig smag af hvidløg og chili. Kulden som for et øjeblik siden nær havde frosset hans blod til is, var nu væk. Han krøb ind i et lille værelse med et lille ildsted hvor en dampende gryde hang over ildstedet. Pludselig hørte han noget ræbe, så bygningen over ham skælvede. Herefter hørte han et toilet bliver skyllet ud og en stemme der begyndte at nynne:

– Jeg skal have chili. Jeg skal have chili. Det kan jeg li'. Det er stærkt. Det er varmt. Det er sma'art.

Ud fra badeværelset trådte et lille væsen ind. Cirka 40 cm høj. Korte ben, lange arme og et hoved der var så stort at man frygtede det var ved at eksplodere. Det lille væsens ansigt var prydet med et skæg der slæbte sig henad gulvet og som væsenet konstant måtte være påpasselig med ikke at falde i. Væsenet fik øje på ham, stoppede op med et sæt og sagde med

venlige øjne:

– Nå, der er du. Jeg har ventet i mange, mange år.

Væsenet pillede sig i næsen for at understrege sine ord, ræbede endnu engang og spurgte:

– Hvor har du været henne?

– Øh, hvad?!? Øh, toget var forsinket.

– Så har det været forsinket i mange år. Men godt du kom. Jeg har lavet dit oplæg færdigt. Det blev på femten sider og jeg håber det er nok.

Det lille væsen gav ham en diskette der vejede forbavsende meget, og tilføjede:

– Der er også en anden fil på som hedder »konklusion.doc«. Men giv den først til de andre et par uger inden I skal aflevere projektet. Det er en magisk fil som kan forudse hvad din projektgruppe gerne vil have. Du skal bare printe den ud.

Usikkert takkede han det lille væsen og satte sig ved det lille bord. Mens væsenet rørte rundt i gryden, kiggede han rundt i boligen. Lige indenfor indgangsdøren hang en rød, spids hue. Til venstre for ildstedet stod et lille skrivebord med en tændt computer.

– Er du nisse, spurgte han mens væsenet serverede maden.

– Ja. Og jeg er en gammel nisse. Jeg har ellers været menneske, men under et eksperimentelt forsøg på IMFUFA blev jeg glemt i en partikel-accelerator. Jeg var lukket inde i en uge mens jeg konstant blev bombarderet med elementarpartikler som resulterede i massive celleforandringer i min krop. Da jeg endelig blev lukket ud, var jeg blevet

til det, jeg er i dag.

Maden smagte ham. Varmen fra den stærke mad bredte sig hurtigt i hans krop og lysten til at lave projekt meldte sig. Han havde jo sit oplæg. Nu kunne han sige til Jesper og pigerne at han havde lavet det, og nu kunne de ikke mere bagtale ham. Det kunne være at Christina ville smile til ham – bare en lille smule. Det kunne være at oplægget var så godt at hun ville komme hjem til ham for at fortsætte arbejdet – alene. Og så kunne det være hun »



» ville blive lidt længere. Det kunne være han kunne vise hende det digt han havde skrevet til hende som var så godt at hun sikkert vil glemme alt om Jesper.

– Jeg ved hvad du tænker. Det kan være der er en chance, sagde nissen og grinte i sit skæg der nu var fyldt med små sorte bønner så det så ud som om en kanin havde besørget i det.

– Chance for hvad?

– En chance for at du får Christina. Det er jo det, du gerne vil. Det er årsagen til at du valgte at skrive netop dette projekt.

Dette havde han endnu ikke indrømmet for sig selv. Men når han husker tilbage til projektbørsen en trist septemberdag hvor regnen gjorde stierne på RUC til en mudderpøl, foretrak han Christinas gruppe – også selvom de ville lave noget som ikke rigtig interesserede ham. Han havde haft muligheden for at skrive om »Den sociale konstruktion af teorien om social konstruktion«, men den gruppe ville Christina ikke med i. På den måde kølnedes hans interesse for hans yndlingssemne hurtigt.

– Jo, det er det måske nok, mumlede han.

Han tog endnu en portion chili con carne, spiste hurtigt op og sagde så:

– Jeg må desværre forlade dig, nisse. Jeg skal jo til gruppemøde.

– Fint. Jeg har også afleveret hvad jeg skulle aflevere til dig. Må lykken stå dig bi.

Udenfor var vejret blevet endnu værre. Sne-driverne var blevet flere meter høje og alt var mørkt. Efter et par minutter havde hans øjne vænnet sig til mørket og han kunne skimte vejen op mod HUS 45.1 hvor hans gruppe ventede. De var sikkert i færd med at spise pasta fra Netto med tomatketchup, og Jesper fortalte sikkert noget han selv syntes var sjovt og som pigerne altid loyalt grinede af.

Åh Christina, tænkte han så det lunede i hjertet. Du skal se, Christina, jeg er bedre end du tror. Men tanken blev hurtigt udsløttet af den mørke erindring om semesterstartsfesten hvor han havde spurgt om hun ikke ville danse til Britney Spears. Hun havde kigget på ham med kolde øjne og var begyndt at le. Hun havde leet indtil han skamfuld havde samlet sine ting sammen og forladt festen og ud af øjenkrogen se at de andre hviskede til hinanden mens de stjålent kiggede efter ham.

Han nåede op til huset. Det lå hen i fuld-stændig mørke. Indgangsdøren var spærret af brædder som var sømmed til karmen. Han gik om på bagsiden af huset og op ad den ydre trappe. Her kunne han komme ind uden problemer. Døren var vidtåben og en masse sne var blæst ind i ryggerummet. Et fodboldspil stod og vaklede under vægten af gammelt røgelse og en mindre snedrive som havde fundet hvile på skuldrene af de to fodboldhold. Opslagstavlen på endevæggen var oversået med avisartikler som alle handlede om studerende der gik amok: »Studerendes selvmordsrate stiger«, »Red vores unge – luk universiteterne nu«, »Studentervold breder sig«.

Nogle måtte have lavet sjov. Eller også var der sidste fredag en døds-frebar som nogle af drengene elskede at arrangere. Han klamrede sig stadig til sin diskette som han havde fået af nissen og gik mod grupperummet. Der var helt stille og mørkt. Lyset var gået. Han rømmede sig og råbte:

– Er der nogen? Hvor er I?

Ingen svarede. Det eneste han kunne høre var lyden af vinden udenfor og papirstumper som blafrede rundt inde i kopirummet.

Han åbnede langsomt døren ind til grupperummet mens han prøvede at tænke efter om de overhovedet skulle mødes her. Men Natasja havde sagt at det skulle de. De skulle have en intensivuge på RUC med overnatning. Det var blevet besluttet at Jesper skulle være pennefører. Det vil sige han skulle sidde foran computeren mens de andre skulle sidde bag ham og diktere hvad der skulle skrives. På den måde kunne de snakke om alt hvad der skulle stå i rapporten.

Der var ingen. Grupperummet henlå i mørke, men efter nogle sekunder vænnede hans øjne sig til det. På gulvet var der med kridt aftegnet fem konturer af kroppe på gulvet. Tre af dem var uden hoved. En var uden ben. Han undrede sig og tænkte at det sikkert var Jesper som lavede fis.

– Haha, det var sjovt, sagde han højt.

– Nu kan I godt komme frem. Jeg har lavet mit oplæg, men jeg skal lige have skrevet det ud.

Der var stille. Ingen svarede. Efter et minut, hvor han stod og ventede i døråbningen besluttede han sig for at gå ned i hallen i stueetagen. Det kunne være, de havde hængt en seddel op på døren hvor der stod hvor de var.

Nede i stueetagen var der endnu mere mørkt. Det var som om der ikke havde været nogen i mange, mange år. Støvet på gulvet så ud til at være groet fast og sedlerne på opslagstavlen var revet ned af vinden, så der kun var en smule papir tilbage der hvor tegnestiften sad. Han gik et skridt frem mod døren. Hans ene sko stødte mod et blad der lå på gulvet. Han tog det op og så straks at det var RUCnyt.

Forsiden af bladet var prydet med et billede af politibiler foran dét hus, han befandt sig i. En masse mænd gik ind og ud af døren iført hvide overtræksdragter. Alle så alvorlige ud. Han undrede sig over datoen på forsiden. Det var i dag. Hvordan kunne RUCnyt allerede have skrevet, trykt og uddelt bladet så hurtigt? Det var absolut aldrig sket før. Han åbnede bladet og læste:

»Studerende slagter sin gruppe

Mandlig studerende dræbte i sidste uge sine fem gruppemedlemmer to uger inden de skulle aflevere deres projekt. Mordene skete en sen aften da gruppen skulle indlede en uges intensiv projektskrivning. Ifølge Politiet havde den unge mand taget en økse med som han brugte som mordvåben. Ofrenes tilstand vidnede om at den unge mand i gerningsøjeblikket begik mordene i blindt raseri. Tre af ofrene var parterede i flere dele.

Hændelsen betyder at Folketinget har taget en hastebeslutning om at lukke Roskilde Universitetscenter øjeblikkeligt. Videnskabsminister Helge Sander udtaler til Ritzau at den seneste ulykkelige hændelse på RUC vidner om en forfejlet og umenneskelig pædagogik.

– Det vil være uansvarligt af mig at køre universitetet videre, sagde videnskabsministeren til et pressemøde.

Han læste ikke videre. Han kom i tanker om disketten og kiggede ned på sin hånd og så nu at han ikke holdt om en diskette. Det var en økse hvor en dråbe blod glimtede i mørket. Var det virkelig konklusionen, blev hans sidste tanke inden han besvimedede?

»Kulturkamp« – nu også på fransk

Selvom fransk er et lille fag i RUC'sk sammenhæng, bliver der debatteret toninger. De studerende vil have flere kurser om fransk kultur og samfund.

Af **Ditte Okholm-Hansen, RUCnyt**

På fransk har de netop vedtaget en ny studieordning, og Jørgen U. Sand, der er studieleder på faget, er tilfreds med den fleksibilitet den rummer. De studerende så gerne, at der var mere fokus på fransk kultur og samfund og knapt så meget grammatik og tekstanalyse.

Helle Damgaard Nielsen læser fransk, og hun er en af de studerende, der gerne så en revision af kursusudbudet:

»På nuværende tidspunkt behandler vores kursus kun fransk litteratur – fra middelalderen til det 20. århundrede, samt vigtige epoker i fransk historie. Vi mangler klart vigtige samfundsrelevante emner, såsom politik og samfundets opbygning og problemer. For eksempel integration og kulturkløft. Fransk kultur er kun repræsenteret ved litteraturen, men omhandler jo meget andet, som også kunne være interessant for vores fremtidige uddannelse.«

En anden studerende, Suzanne Meyer, har samme opfattelse af den meget tekstnære uddannelse:

»Jeg vil gerne have kurser om fransk kultur, og samfundskritiske forhold i min uddannelse. Som det er nu, er det kun litteratur og historie, og er alt for henvendt til dem, der vil være gymnasielærere.«

For lille

Det har været på tale, at der skulle laves to grene af fransk med hver deres fokus og mål. Den ene skulle, som nu, fungere som forberedelse til gymnasielærerfaget, og den anden mere bredt beskæftige sig med franske forhold. Af flere grunde er forslaget faldet:

»Der er simpelthen for få studerende på faget til at have to linier. »Serviceniveauet« ville blive nedsat, og det er ikke tilfredsstillende for nogen. Desuden har Kandidatundersøgelsen vist, at uddannelsen sagtens kan bruges til andet end at blive gymnasielærer.« Siger Jørgen U. Sand, og forklarer, at de studerende vil have brug for fonetik og grammatik i langt de fleste fransk-relaterede jobs. »Kultur« er et så diffust begreb, at det er vanskeligt at lave en studieordning, der er mere specifik på det om-

råde, men rammerne er brede, og det kommer i høj grad an på, hvordan de studerende fylder dem ud.

»Det er vigtigt at have de studerende med på råd, og der sidder jo også studerende i studienævnet, som har været med til at vedtage denne hér studieordning, som primært er ændret strukturmæssigt og ikke så meget i indhold. Den største indholdsmæssige ændring er, at der på modul 2 er knapt så meget ren tekstanalyse i den skønlitterære genre.«

Hårde prøver

Grammatikeksamen er for de studerende en af de største udfordringer, som mange af dem gerne ville have været foruden:

»Det er en hård prøve, og der er mange, der tager kurset flere gange før de tør tage eksamen. Man skal nærmest kunne bogen udenad!« udtaler Suzanne Meyer, og Helle Damgaard Nielsen tilføjer:

»Man skal være 110% klar til den, og den kræver utrolig meget forberedelse. Det er mest udenadslære, som man jo ikke har praktiseret i mange år.«

Jørgen U. Sand fortæller, at det er helt almindeligt, at de studerende gruer for grammatikprøven inden de skal op, men hvis man spurgte de, der har bestået den, vil de sige, at den er både rimelig og fornuftig. Der er ingen tvivl om, at der er meget grammatik og tørre tekstanalyser, men der er jo en grund til, at det hedder et *sprog*fag.

Det ser dog ikke helt sort ud for de studerende, der ønsker ændringer i kursusudbudet. Snart skal de tre sprogfags studienævn slås sammen. Denne strukturændring er en del af den berygtede universitetslov. Fransk, tysk og engelsk skal altså finde fælles fodslag, og Jørgen U. Sand vil ikke udelukke, at der i den sammenhæng kan oprettes kurser på tværs af de tre fag. Det ville også være medvirkende til at skabe opmærksomhed omkring de hårdt pressede sprogfag, der, trods større søgning i 2003 end tidligere, stadig har meget lave studentertal. En egentlig reklamekampagne er ikke på tale og altså heller ikke en »kultur- og samfunds-gren« i denne omgang.

Matematikere på krigsstien

Af Professor Bent Sørensen, Inst. II

Fysikkens brug og misbrug i militær sammenhæng er jævnlige emne for diskussioner og bogskriveri, mens matematikerne hidtil stort set har klaret frisag. Men ikke længere! Bernhelm Boss-Bavnbeek og Jens Høyrup har redigeret en bog med titlen *Mathematics and War*, just udkommet på forlaget Birkhäuser i Basel, som grundigt redegør for matematikkens egnethed for militære anvendelser samt den faktiske anvendelse af matematik i det 20. århundredes udvikling af krigsteknikker.

En fin introduktion til emnet gives i redaktørernes indledningskapitel. Matematikernes rolle i krigen ses som dels udførelse af nødvendige beregninger, dels nytænkning i militære anvendelsesbaner.

Ballistiske beregninger har altid været interessante for bombemænd, og der er anvendt mange timer med beregninger af sprængfarlige genstandes bevægelse i jordens tyngdefelt under indvirken af luftmodstand og andre generende ikke-lineariteter. Regnemaskiner til udførsel af sådanne beregninger havde fra starten relation til matematikere, da datalogi endnu ikke var udskilt som et selvstændigt fag.

Hvem kender ikke historien om firmaet UNIVAC, der sidst i 1940'erne vurderede verdensmarkedet for computere til ca. 8 stykker, som skulle bruges til militærets ballistiske beregninger, samt til kodning og brydning af fjendens koder. Vurderingen holdt ikke helt stik, og computerens anvendelse i militær sammenhæng har de seneste 40 år været en beskedent brøkdelen af den samlede anvendelse.

Større matematisk tankevirksomhed kræver områder som operationsanalyse, der gennem det 20. århundrede blev udviklet et godt stykke videre end Sun Tsu's klassiske arbejder i Kina. Strategisk planlægning og krigsspil er en del af nutidens militære forberedelse, men som Svend Bergstein skriver i sit kapitel, kan krig aldrig forudberegnes – det går simpelthen aldrig som planlagt.

Bogen kommer også ind på den etiske dimension. Såvel fysikere som matematikere har talt om at indføre en Hippocrates ed, altså at vi siger til vore studenter, at »jeg vil kun lære jer disse ting, hvis I sværger aldrig at benytte dem til militære formål«. Realiteten er naturligvis, at vi får os en times god diskussion om disse sager, og senere i livet bliver studenter til forskere, skolelærere og militære rådgivere, og

formentligt i samme indbyrdes forhold som hvis vi ikke havde taget denne diskussion. Og dog, argumenterer Boss og Høyrup, skulle tilværelsen af matematisk tankegang gøre vore kandidater bedre i stand til at tage de rigtige beslutninger, hvis de senere bliver stillet overfor militære problemstillinger. Deri er næppe nogen uenig: at besidde (ud)dannelse og oplysning er bedre end ikke at have sådant gods, når livet stiller os vanskelige spørgsmål.

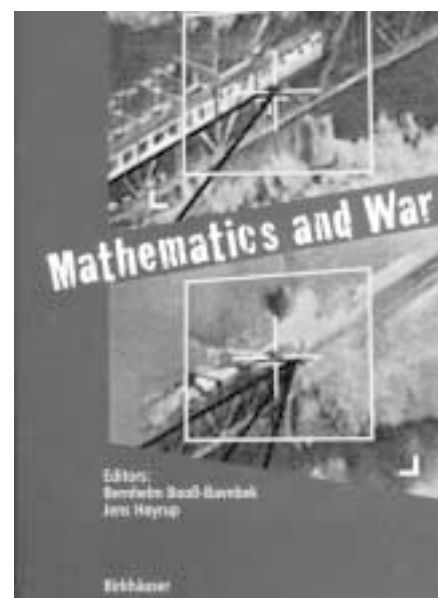
Videre læsning i *Mathematics and War* giver en række historiske eksempler på anvendelsen af matematik til krigsformål, men i de fleste tilfælde er der tale om »anvendt matematik«, som vi nok snarere ville kalde fysik og kemi: beregning af luftstrømninger omkring flyvinger, vindtunnel-arbejde, udvikling og brug af raket-brændsler, osv. Omvendt er den militære påvirkning af matematikken også begrænset. Lineær programmering og spilteori ville måske have spillet en mindre rolle uden militærets opgave-formuleringer, men simulerings-teori ville lige så godt kunne være og er i betydelig udstrækning udviklet til forureningsbekæmpelse og strategisk arbejde med f.eks. ressourceproblemer.

Igen er det Svend Bergstein, som udvider begreberne. I hans fortolkning er videnskabs-teori og filosofi nok vigtigere ingredienser i det militære arsenal end matematik som sådan. Bernstein beskriver Clausewitz' problemer med krigens stokastiske aspekter: det ville være nemmere, hvis politikerne besluttede at igangsætte krige og derefter overlod det til militæret at fastlægge de strategier og taktikker, som i en eller anden statistisk forstand bedst tjente målet. Men han må naturligvis indrømme at udfaldet ikke er deterministisk, og skelner ikke klart mellem forhold underlagt konkrete stokastiske fordelinger, der kan behandles matematisk, og forhold som han kalder »chance« og »gambling«. Bergstein konkluderer, at snarere end at ville beregne den matematiske sandsynlighed for at vinde krigen skal man opgive at søge matematiske svar og i stedet vælge helgarderinger, som mimierer

tabene i tilfælde af at strategierne slår fejl. Provokerende placeres Bergstein's artikel ved siden af et indlæg fra Svend Clausen, som i en meget begrænset forstand postulerer at kampudfald kan forudberegnes.

Flere følgende kapitler argumenterer at krigsførelse for tiden bliver mere og mere højteknologisk baseret, hvilket selvfølgelig er et generelt argument for videnskaberens nødvendige involvering, matematik såvel som andre discipliner.

Bogens etik-del består af et par case-studier med svag matematisk tilknytning. Finn Aaserud's behandling af Niels Bohr er set andetsteds og har ikke meget med matematik at gøre, hvilket han selv undskylder. For fuldstændighedens skyld er tilføjet afsnit om krig og jura og til sidst et afsnit om brug af matematiske modeller, såsom kaosteori og forskellige ligevægtsteorier hentet fra klassisk økonomi. Når bogen lukkes, efterlades læseren med det indtryk, at der har skullet ledes med lys og lygte efter eksempler på matematikeres skurkestreger på de militære jagtmarker. Måske er det rigtigt?



Er stress et individuelt problem?

Af Birgitte Ravn Olesen, studieleder og Nina Blom Andersen, ekstern lektor

Sidst i november modtog vi, som alle andre ansatte på RUC, en mail. PersonaleUddannelsesUdvalget inviterede os til et dagsseminar med overskriften »Få styr på tiden – kend dine tidsrøvere!«. Nede i teksten blev vi lokket med spørgsmål som »Har du for meget at lave?«, »Hober papirbunkerne sig op på dit skrivebord?« samt »Bruger du for meget tid på opgaver, som andre burde lave i stedet for dig?«. Se det var spørgsmål, vi kunne svare JA til, så vi læste videre.

Det viste sig dog hurtigt, at tilbuddet bygger på den forståelse, at stress, frustrationer og manglende energi er et individuelt problem. Som medarbejdere på RUC skal vi på seminar for at lære at bruge »værktøjer, metoder og tips til hvordan man bl.a. selv kan styre sin dagligdag«. Det lyder besnærende. Men der er tale om en fejlagtig analyse af et påtrængende problem.

Set herfra hvor vi er placeret, som hhv. studieleder og ekstern lektor på Kommunikation, så er sådanne redskaber ikke det, der vil ændre vores hverdag, så vi »får overskud og energi til at gøre tingene 100%«. Stress og følelsen af utilstrækkelighed er nemlig langt fra et problem med individuelle årsager. Det er et generelt problem for rigtig mange på arbejdsmarkedet, og det er i særdeleshed et politisk betinget problem på universiteterne.

Hverdagen for det videnskabelige personale på RUC, og på andre universiteter, er for det første præget af nedskæringer i ressour-

cerne til undervisning og vejledning. Det betyder i mange tilfælde, at vi som vejledere skal vælge imellem at gå på kompromis med vores egne faglige standarder, eller arbejde mere end vi får løn for.

Derudover er midlerne til forskning i hele samfundet beskåret voldsomt. At skrive ansøgninger om stipendier og forskningsfrikøb er ofte en yderst tidsrøvende faktor, der for sjældent giver afkast.

Endelig er problematiseringen af, at de ansatte på RUC bruger tid på opgaver, som andre burde lave i stedet for, yderst interessant. Vil VIPere efter deltagelsen i dette seminar gå derfra med en forståelse af, at de laver for meget af TAPernes arbejde? Og vil TAPere, der deltager, få det indtryk, at de laver for meget af VIPernes arbejde?

Ansatte på RUC har i langt højere grad brug for et seminar, hvor vi arbejder med, hvordan der kan skabes bedre vilkår og rammer for undervisning, vejledning og forskning. Ikke kun for den enkelte, ikke kun på RUC, men generelt. Sandsynligheden for et stort fremmøde er desværre lille – vi skal nemlig prioritere vores tid.

Da vi modtog invitationen, der trækker så hæmningsløst på de efterhånden slidte diskurser om individualiseringen af arbejdslivet, så fik det os til at lægge ansøgninger, forskningsprojekter, administration, forberedelse af undervisning og vejledning til side for at skrive dette indlæg. Det må klart betragtes som en overspringshandling og ikke særlig effektiv udnyttelse af arbejdstiden. Det var ikke sket, hvis blot vi havde været på seminar.



Eksterne bestyrelsesmedlemmer

Af Instituttleder Henning Schroll, Institut for Miljø, Teknologi og Samfund (Tek-Sam)

Som et af de sidste universiteter skal RUC i gang med at efterleve universitetslovens krav om en bestyrelse, hvor de eksternt udpegede skal have flertal. Konsistorium har ansvaret for den proces. Efter den midlertidige vedtægt for RUC er det besluttet, at Konsistorium ned sætter et Nomineringsudvalg (februar 2004), der skal komme med et samlet udspil til Konsistorium, som så indstiller en bestyrelse til Ministeren. Der er samtidig i vedtægten en opfordring til, at alle RUC ansatte og studerende kommer med forslag til bestyrelsens eksterne medlemmer.

Det er meget vigtigt, at RUC får sammensat en god bestyrelse, fordi den bestemmer, hvem der skal være Rektor, og den har stor indflydelse på RUC's overordnede udvikling og som et særligt raffinement har bestyrelsen indflydelse på hvorledes dens egen suppleringen skal foregå. Så hvad er en god bestyrelse med hensyn til eksterne medlemmer? Det er en vanskelig affære at pege på enkeltpersoner uden at de kommer ind i offentlig diskussion der kan blive temmelig ubehagelig, så derfor er det Nomineringsudvalget, som skal prøve at afveje egnetheden af de indsendte forslag. Man

kan imidlertid diskutere hvilke centrale kvalifikationer en god bestyrelse skal have.

Universitetsloven siger ifølge §12.stk 2, at »Bestyrelsens medlemmer skal tilsammen bidrage til at fremme universitetets strategiske virke med deres erfaring og indsigt i uddannelse, forskning, vidensformidling og vidensudveksling« og i stk. 3 »De udefra kommende medlemmer udpeges i deres personlige egenkab og udpeges for en periode på 4 år. Genudpegning kan finde sted én gang. De udefra kommende medlemmer skal desuden have erfaring med ledelse, organisation og økonomi, herunder vurdering af budgetter og regnskaber«.

Loven siger altså, at der er tre direkte centrale eksterne kvalifikationer, nemlig at der skal være personer med

1. ledelserfaring,
2. organisationserfaring og
3. økonomisk erfaring med blandt andet budgetter og regnskaber.

Disse krav kan dækkes med personer både

4. fra private virksomheder og organisationer og
5. fra offentlige institutioner.

Jeg finder det desuden vigtigt, at indsigt i RUC's større videnskabelige områder bliver overvejet som centrale kvalifikationer blandt en kom-

mende bestyrelsens eksterne medlemmer. Det vil sige overvejelser over, om der er

6. samfundsvidenskabelige,
7. naturvidenskabelige,
8. humanistiske og
9. samfunds/naturvidenskabelige indsigter repræsenteret i den eksterne del af bestyrelsen.

Desuden bør det prioriteres, hvis der er

10. tidligere kandidater fra RUC imellem forslagene.
- Endelig kan 2 andre kriterier være
11. et særligt kendskab til Roskilde-området eller
12. en indsigt i internationale forhold, som kunne være til gavn for RUC.

Det er 12 centrale kvalifikationer, som jeg mener Nomineringsudvalget må arbejde efter at få dækket blandt det udvalgte hold af eksterne bestyrelsesmedlemmer. Der skal også prioriteres i forhold til en ligelig fordeling mellem køn, ligesom der bør vælges personer med gennemslagskraft og interesse i strategisk udvikling.

Det er godt, at RUC lægger op til en åben procedure omkring valget af de eksterne bestyrelsesmedlemmer, og jeg håber resultatet bliver en bestyrelse, hvor de flest mulige har indsigt i RUC's forhold og traditioner.

Alle videnskabelige medarbejdere,
teknisk-administrative medarbejdere og
studerende på Roskilde Universitetscenter

DATO/REFERENCE

3. november 2003 HTJ/bop

JOURNALNUMMER

2002-00-000/0002

Ekstern bestyrelsesmedlem-intern opfordring

Roskilde Universitetscenter vil i løbet af ganske kort tid få godkendt sin sætvedtægt og skal derfor i gang med at finde egnede emner til eksterne medlemmer af universitetets kommende bestyrelse.

Rektorat og konsistorium finder det vigtigt, at drøftelsen af emner hviler på et så bredt og mangfoldigt grundlag som muligt. Rektorat og konsistorium opfordrer derfor alle videnskabelige medarbejdere, teknisk-administrative medarbejdere og studerende på universitetet til at stille forslag til egnede eksterne bestyrelseskandidater.

Af hensyn til konsistoriums behandling af sagen skal ethvert forslag ledsages af følgende oplysninger:

Navn og adresse

Kort cv

Angivelse af hvilke erhvervs/samfundsmæssige områder den pågældende dækker.

Da sagen kun befinder sig i en opklarings- og inspirationsfase, er det vigtigt, at forslagsstillerne ikke retter henvendelse til de foreslåede inden forslaget stilles. Dette vil kunne skabe forventninger hos de indstillede - med heraf følgende skuffelse, hvis forslaget ikke følges. Dette ønsker universitetet at undgå.

Såfremt konsistorium på sit møde i april ønsker at fremme et forslag, vil der på dette tidspunkt blive rettet henvendelse til den pågældende person.

Forslag med de ønskede oplysninger bedes fremsendt til universitetsdirektøren senest 1. februar 2004.

Det kan oplyses, at den af ministeriet godkendte Sættevedtægt for Roskilde Universitetscenter findes på universitetets hjemmeside.

Såfremt der ønskes yderligere oplysninger i denne sag bedes henvendelse rettet til universitetsdirektøren.

Med venlig hilsen


Henrik Tøft Jensen

Velkommen i dit studenterråd!

Af Jonas Paludan, medlem af SR's forretningsudvalg, sam.bas.

Alle snakker om det. Alle har en mening om det. De der mærkværdige lokaler som ligger i nydelig forlængelse af kantinen i bygn. 01. De kalder det vist nok SR eller Studenterrådet. Hvad er det egentlig for en størrelse? Hvad laver de der? Da jeg for knap et år siden bevægede mit dovne korpus ned i SR, vidste jeg ikke helt, hvad jeg skulle forvente. Jeg havde nok en naiv drøm om, at på RUC, dér ville man som studerende noget med sit universitet. Ville sige kollektivt nej, når regeringen forsøgte at smadre den demokratiske struktur på de danske universiteter. Man mente det sgu alvorligt, når man snakkede om studenterindflydelse. Jeg blev på ingen måde skuffet. Her fandt man ildsjæle. Folk som til enhver tid ville forsvare de studerendes interesser. Folk som brændte for det, de lavede. Folk som virkelig ønskede (og ønsker), at de studerende på RUC ville rykke i flok.

Det eneste mærkelige var, at de var så få. Det undrede mig for et år siden – og det undrer mig nu. Jeg har efterhånden snakket med mange om dette problem, både i og udenfor Studenterrådet. Uden for SR hører man mange interessante svar. Blandt de mest hyppige er disse: SR er ikke synlige nok, SR er en bureau-

kratisk organisation – og den mest ærlige: Det interesserer mig ikke.

Jeg har desværre ikke nogen løsning på problemet, men der er en ting, som i lang tid har undret mig. Det er de færreste, jeg har snakket med, som *rent faktisk* har været til et fællesrådsmøde. Jeg anser mig bestemt ikke for at være et fejlfrit menneske, og jeg har med garanti ligeså mange, hvis ikke flere, fordomme, som de fleste andre RUC'ere, men jeg prøver at leve efter følgende ordsprog, som en eller anden smart samfundsvidenskabelig forsker, engang har sagt: *Man må sætte sine fordomme på spil, for at få dem i spil.* Derfor vil jeg gerne invitere alle studerende på RUC til at komme indenfor i Jeres fine lokaler. Oplev et fællesrådsmøde eller tag en kop kaffe med en studenterrod.

SR er ikke en fejlfri organisation - langt fra! Men der er en ting, som bør slås fast med det samme. SR er, hvad *du* gør det til. Hverken mere eller mindre. En mand/kvinde = en stemme. Det betyder i praksis, at *du* har lige så stor indflydelse på SR, som alle andre. Dette er faktisk hele min pointe. Brug *dit* Studenterråd! Der er ingen grund til at tro, at Studenterrådet forandrer sig, medmindre *du* forandrer det.

Derfor kunne jeg ikke andet end få en bitter smag i munden, da jeg læste Lars Igum Rasmussen's indlæg i sidste nummer af RUC-nyt

under overskriften: *munkemarxister i 01.* Studenterrødderne er venstreorienterede, studenterrødderne kan ikke formidle deres sejre, studenterrødderne er for enige. Det var blandt nogle af de kritikpunkter, Lars remsede op. Hvorvidt hans kritikpunkter er berettigede, er jeg ikke den rigtige til at tage stilling til. Men jeg synes, han glemmer en ting. Han er i lige så høj grad som jeg (og alle de andre studenterrødder) en del af den RUC'ske dagligdag. Han bliver nødt til at vise sit ansigt i SR og forandre skiddet, hvis han virkelig mener sin kritik alvorligt. Enhver RUC'er som nogensinde har deltaget i en intern evaluering ved, at konstruktiv kritik er af det gode. Men alle kan vel blive enige om, at en af forudsætningerne for at give kritik er en vis indsigt i det, man ønsker at kritisere. Der eksisterer næppe noget mere hyggeligt, jeg var lige ved at skrive pæredansk, end at sidde over en lunken Starpilsner og blive enige om at verden er ond og det er SR i øvrigt også. Men det har sgu aldrig forandret noget. Lad os da bare smide kortene på bordet. De folk (inklusive mig selv) som til dagligt bruger Studenterrådet, er Tordenskjolds soldater. Vi klokker i det og lider af allehånde menneskelige fejltagelser, men vi *prøver* sgu. Lyder jeg desperat? Sikkert. Det er mig bare uforståeligt, at der er så få RUC'ere, som rent faktisk prøver at give SR en chance. Så ... Hvad siger I til det? Tør I bevæge jer ned i SR?

SR kæmper for demokratiet og de studerendes indflydelse!

Af Martin Steiner Jensen, Medlem af Konsistorium for Studenterrådet

Da der grundet uheldige omstændigheder kun er én plads i Konsistorium på valg blandt de studerende, er det ekstra vigtigt, at denne repræsentant bliver en, der lytter til de studerende på RUC. Studenterrådet er en organisation, der gennem sin struktur søger at rumme alle de RUC-studerende, der ønsker at være med til at præge den uddannelsesmæssige og sociale situation på RUC såvel som de fysiske rammer. SR er en basisdemokratisk organisation, hvor det øverste besluttende organ er de åbne fællesrådsmøder, hvor alle RUC-studerende kan indgå i en åben debat om den politik, der skal føres i Konsistorium, Danske Studerendes Fællesråd (DSF) og andre steder (f.eks.

Centralindstillings Udvalget (CIU), Regionalindstillingsudvalget (RIU) for Roskilde, osv.).

I disse tider, hvor demokratiet på universitet presses af blandt andet den nye universitetslov, er det afgørende, at de studerende på RUC markerer, at medindflydelse og åbenhed er vigtigt for dem. En stemme ved konsistorievalget er derfor også en stemme for, at de studerende også under den nye struktur skal have indflydelse og formaliserede rettigheder til medbestemmelse. SR kan gennem sin åbne struktur og gennem sit ansvar for bl.a. Rusvejledningen, International Club, TMD, Rusis og Fredagsbaren sikre, at den enkelte studerende og de aktive grupper bliver hørt. Hvis SR mister sin plads i Konsistorium, vil en række af de ovennævnte aktiviteter i øvrigt miste en del af deres økonomiske grundlag. Derudover

er SR gennem sit medlemsskab i DSF den eneste organisation, der i fællesskab med de andre universiteter kan kæmpe for landspolitiske sager som SU, transportforbindelser, boliger og universiteternes selvstyre.

RUC er et sted, der er baseret på idealer om frihed, demokrati og studenterrettigheder. Studenterrådet er partipolitisk uafhængig, og kan derfor som de eneste sige, at disse principper er vores eneste mål. Der er derfor behov for en aktiv støtte til Studenterrådet, både gennem deltagelse i studenterrådets aktiviteter og gennem en stemme på SR til Konsistorievalget. Kæmp for et bedre universitet: Støt RUCs tværpolitiske, basisdemokratiske samlende organisation.

Spindoktor eller selvironi

Et debatindlæg om studenterrådets politik på RUC

Af Gry Brøndum, historiestuderende og tidligere medlem af Studenterrådet og observatør i Studenterrådets Konsistoriegruppe i 2002

Novembers udgave af RUCnyt handlede først og fremmest om Studenterrådet på RUC. Studenterrådet og dets interne stridigheder i forhold til det forestående sidste valg til Konsistorium samt Studenterrådet og dets problemer med at profilere sig selv i forhold til RUCs studerende.

Det var både opløftende at mærke, at man i SR ikke er bange for at udtrykke stærke holdninger om sig selv og andre i RUCnyt, samt at der også var så meget god eftertænksomhed over, hvordan de ovenstående problemer kan løses såvel som helhjertede argumenter for, hvorfor man som RUC-studerende bør investere sin tid og sine kræfter i et råd som Studenterrådet.

Den manglende spindoktor

Men det var også besynderligt at læse, at løsningen på problemet skulle være, som det udtrykkes i lederen, at Studenterrådet mangler en spindoktor, eller at Studenterrådet bør »give de unge, hvad de unge vil ha'«.

Måske er det netop i dette ræsonnement fra Studenterrådet, at man kan læse, hvad problemet egentlig er.

Den manglende selvironi

Forfatteren Einar Mar Gudmundsson sad for et nogle måneder siden på en café i Reykjavik og talte med en dansk journalist. Her sagde han blandt andet, at problemet med vore dages politikere og deres distance til vælgerne i virkeligheden handler om, at det politiske liv mangler en vigtig ting, nemlig humor.

Studenterrådets udsagn om, hvorfor rådet ikke lige fanger de studerendes interesser er et oplagt eksempel på denne mangel på humor – på selvironi – på ærlighed – ja, på hel basal forståelse for, hvem »de unge« er, og hvilke problemer de tumler med til daglig.

Hvor blev ydmygheden af

Netop nu arbejder jeg på mit historiestudium med en opgave om Martin Luther og hans reformation i 1500-tallets Tyskland. Især hans opgør med autoriteter i den forstand, at han beskriver det statslige system som et hierarki, der vel at mærke skal respekteres, men også, hvor hvert enkelt menneske er lige for Gud, og en tjener for sine medmennesker i det hverv, man nu engang er placeret i eller har valgt sig, højt som lavt.

Politik handler om magt ...

Moderne politikere distancerer sig netop i dag ved i høj grad at beskæftige sig med sig selv og egen karriere. Når man hører nye ministre som Ulla Tørnæs beskrive sin »regeringstid« er det med vægt på, hvad *jeg* havde planlagt at gennemføre, og hvad *jeg* har fået gennemført af forslag. Det er en statusrapport over for både sig selv og vælgerne. Afkrydsninger på en liste uden tilsyneladende at føle behov for at reflektere over, hvad konsekvenserne har været. Hvad der var godt, og hvad der var skidt. Det handler om, at man har magt og at man udfører magt, så man kan være sikker på at beholde *sin* magt.

Afmagt og uansvarlighed

Med Studenterrådets taburetsag in mente, er det klart, at mange af de samme mønstre er at se i Studenterrådet. Studenterrådet er ikke i dag et forum, der præsenterer de studerendes interesser, men kun »de studerende«, der har valgt sig posten, de studerende der ønsker at have »magt« og indflydelse. Og det i sig selv er – uanset hvor stor umage man gør sig som studenterpolitiker – ikke ansvarligt.

Det er uanset afmagtsfølelse forkert at konkludere, at man har ret til at tale de studerendes sag, blot fordi man har lyst, og uden nogen opbakning eller tilslutning til sin politik. Og det er ligeledes forkert at mene, at dette demokratiske tomrum er de studerendes egen fejl, som stor og uoverskuelig masse, fordi de ikke gider at engagere sig.

Politik handler om mening

Hvis Studenterrådet skal tages seriøst må man derfor først og fremmest i rådet genfinde en vis ydmyghed over for resten af RUC, og det gælder journaliststuderende og neoliberale og alle, der har en interesse i, at studere på RUC og blive dygtige; samt ved en genfundne selvironi at styrke sit menneskelige præg. Studenterrådet medlemmer bør i stedet for at stræbe opad og udad i magtstrukturer og udvalg med kryptiske navne, stræbe ud mod RUC og indfange de problemer, der måtte være – ellers er det andet absurd. Studenterrådet må tage de studerende og sig selv seriøst. Og have en mening via og i kraft af disse.

Noget på hjerte

Med andre ord må Studenterrådet have noget på hjerte, og hermed menes ikke et parti-program fra et forældet fløjsystem. Med noget på hjerte, menes et ønske om, at være for hinanden. Et ønske om at se og løse problemer, eller støtte op om medstuderendes behov og forbedrende initiativer. For helhedens skyld. Og ikke blot for den enkelte, ambitionens eller politikens skyld.

Det handler faktisk om en grundlæggende mentalitetsændring. Om at Studenterrådet, hvis det skal leve op til sit navn, skal omdefinere, og i højere grad operere som et råd, der taler de studerendes sag, og ikke praktiserer medlemmernes partipolitiske interesser. Et råd der kan rumme enkeltsager, forskellige overbevisninger og forskellige studerende. Og som fleksibelt kan »tilpasse sig« de studerende, der er på RUC nu og tage deres problemer alvorligt.

Der er meget at tage fat på

Og hvilke bud kunne man så have på en sådan mening. Selv har jeg i mine år på RUC kæmpet mig gennem uholdbare gruppearbejder, været til sjuskede forelæsninger og vadet omkring i cafeteriets åndløshed med en klar følelse af, at det kunne gøres bedre. Og projektarbejdet på RUC – i øvrigt en mærkesag for Studenterrådet og mange andre – trænger i den grad til en debat og en videreudvikling. Det bliver spændende at se Studenterrådets videre udvikling og de nye studenterpolitiske grupper, der vil opstå på RUC i fremtiden. Forhåbentlig til vores alle sammens fordel.

To »kupmagerer

Vi har fastholdt vores retskrav på at blive siddende i konsistorium. For når der ikke er et indre demokrati, kan vi heller ikke forsvare et ydre.

Af Lars Bo Frederiksen og Lasse Füssel, medlemmer af Konsistorium for studerende

Studenterrådet har det sidste halve år været en sydende heksekedel. Det har været at læse i de sidste numre af RUCnyt. Det store spørgsmål er, hvad der fik os, Lasse Füssel og Lars Bo Frederiksen, til at fastholde vores retskrav på at blive siddende i Konsistorium. Fraskrivelsen af retskravet handler om forsvar for og vilje til demokrati. Et demokrati må nødvendigvis være praksis for dem der vil forsvare demokratiet. Men sådan er det ikke længere i Studenterrådet. Det er vores overbevisning, at det indre demokrati i Studenterrådet har spillet fallit. Vi vil ikke holde det hemmeligt, og vi vil heller ikke være med til at ikklæde Studenterrådet det ydre demokratis klæder. Så her er vores partsindlæg. Der er mere af samme skuffe – dette er blot de vigtigste begebenheder.

Usømmelig omgang med vedtægterne

Henad sommerferien begyndte der at gå rygter om, at de vedtægter som Studenterrådet anvendte i daligdagen ikke var de korrekte. For en god ordens skyld skal det nævnes, at vedtægter er det fundament som organisationen hviler på. Her er strukturen i organisationen, de forskellige organer og udvalgs beføjelser og procedurer, og hele Studenterrådets formål fastsat. At anvende de forkerte vedtægter i den daglige dont er derfor en alvorlig sag.

Tilsyneladende var de vedtægter der blev brugt blevet ændret på et fællesrådsmøde i 2000, altså for 3 år siden. Problemet var bare, at vedtægterne aldrig var blevet opdateret, fordi referatet fra det pågældende møde aldrig var blevet godkendt. Studenterrådets Forretningsudvalg blev sat på sagen, og de undersøgte Studenterrådets arkiver. Referatet blev fundet, men under dagsordenspunktet var der ikke beskrevet nøjere, hvad ændringerne gik ud på, kun at de var godkendt. Uheldigvis var det også sådan, at der ikke var et bilag ved-

lagt referatet, der beskrev de godkendte ændringer. Sagen gik derfor i stå. Troede vi ...

Men hvad sagen havde tabt i substans, det vandt den i politisk pres. På et fællesrådsmøde i september blev der således, uden for dagsordenen, fremlagt en kopi af disse ændringsforslag, og det blev pointeret, at nu måtte vi opdatere vedtægterne. På forespørgslen om hvor den kopi stammede fra, blev der svaret, at de var blevet fundet på Studenterrådets computer. Lidet sandsynligt og i hvert fald særdeles upålideligt, da både opsætning, styresystemer og indhold af Studenterrådets computere er blevet ændret adskillige gange i løbet af de sidste tre år. Som svar blev der sagt, at kopien da også var i arkivet, og det kunne man da få fremvist. Det er svært at finde ord der dækker, når man så bliver konfronteret med, at det samme sted i arkivet, hvor man selv havde set, at der intet var, da er der pludseligt et komplet sæt af 3 år gamle vedtægtsændringer.

Suspekt var det, men det var ikke værre end, at hvis der kunne findes nogle fra mødet dengang, der kunne bekræfte at det var det korrekte dokument, da kunne Fællesrådet blot anerkende, at det var både fortidens og fremtidens vedtægter. Ellers måtte det jo være ændring af vedtægten efter normale omstændigheder, og sådan en procedure var allerede beskrevet i vedtægterne. Sådan skulle det imidlertid ikke gå. Forretningsudvalget greb ind og besluttede, at dette var de gældende vedtægter. Uanset hvilken version af vedtægterne man anvender, så stipulerer begge at Fællesrådet er Studenterrådets højeste myndighed. Således kan Forretningsudvalget aldrig foregribe et fællesrådsmøde, og meddele Fællesrådet hvad det har besluttet på Fællesrådets vegne, om sager Fællesrådet allerede har besluttet at det vil tage stilling til.

3 år gamle beslutninger der vedrører hele organisationens grundvold og struktur, der ikke implementeres, referater der ikke er god-

kendt, bizarre anvendelser af Studenterrådets arkiver, og sidst men ikke mindst, den totale mangel på respekt for at det er den gode proces – den gode sagsbehandling – der leder til den gode beslutning. Istedet blev det den forcerede politiske vilje, der sejrede over alle de anerkendte beføjelser, mandater og forretningsgange. En sådan fremgangsmåde er ganske enkelt et demokratisk falliterklæring – man kan simpelthen ikke omgå de spilleregler om beføjelser, mandater og forretningsgange, der er fælles for alle, og så stadig kalde det interne politiske spil for demokrati.

Uvis fraktionering

Studenterrådet opstiller hvert år en kandidatliste til Konsistorium. Hvert år arbejdes der på at opstillingsmødet bliver annonceret for alle RUCs studerende, så enhver studerende har mulighed for at stille op på Studenterrådets kandidatliste. De senere år har der været arbejdet med at gøre opstillingsmødet mere gennemsigtigt og bedre egnet til at træffe den gode beslutning. Det er bl.a. gjort ved at opfordre interesserede kandidater til, sammen med indkaldelsen til mødet, at udsende et skriftligt opstillingsgrundlag. Det er dog endnu ikke lykkedes at nå dette niveau. Derfor er det helt almindeligt, at der på mødet bliver fremlagt skriftlige og evt. også mundtlige opstillingsgrundlag.

Opstillingsmødet begyndte således med omdeling af en række skriftlige opstillingsgrundlag – et af dem var et fælles opstillingsgrundlag for tre personer. To af de tre var allerede, og er stadig, en del af Studenterrådets Konsistoriegruppe (kon-gruppe). Fælles opstillingsgrundlag er hidtil ikke blevet brugt internt i Studenterrådet, da de har en uheldig politiske signalværdi, nemlig »fælles front«! Derfor kom det fælles opstillingsgrundlag som en ubehagelig overraskelse.

Problemet var dog ikke blot fremlæggelsen af et fælles opstillingsgrundlag, men den *uannoncerede og ukommenterede* fremlæggelse af dette. Der havde været indtil flere lejligheder til at gøre Studenterrådet bekendt med, at der

e« taler ud ...

var et fælles opstillingsgrundlag, og hvordan det skulles forstås, før opstillingsmødets begyndelse. Det kunne bl.a. have været meddelt via den interne mailliste. Aftenen før havde kon-gruppen holdt et møde, om afviklingen af opstillingsmødet. Her kunne det være meddelt og forklaret. Som minimum burde det have været gjort ved opstillingsmødets begyndelse. Det skete bare ikke.

Den eneste grund til at det var os bekendt var en kort mundtlig bemærkning 1½ time før opstillingsmødet. En bemærkning der hos os skabte seriøs uklarhed om »hvad skal det nu betyde«.

Vi stillede spørgsmål til hvilke intentioner der lå bag det fælles opstillingsgrundlag. Spørgsmål der var ubehagelige at stille, og som også skabte ubehag, hvilket næppe kan illustreres bedre end ved at pointere, at der var deltagere, der valgte at forlade mødet.

Situationen var spændt, fordi den ikke havde givet mødedeltagerne mulighed for at tage stilling til hvordan der skulle vælges kandidater, og om der skulle tages højde for en intern fraktionering. Et løsningsforslag var at udskyde opstillingsmødet fjorten dage, så alle kunne få mulighed for at tage stilling til, hvordan et fælles opstillingsgrundlag skulle håndteres godt, og så sindene kunne falde lidt til ro. Forslaget vandt ikke gehør. Løsningen blev en håndfæstningsaftale – individuelt samarbejde og ingen gruppe i gruppen – og så en bemærkning om, at personerne bag det fælles opstillingsgrundlag havde bragt en mistænksomhed over deres egne hoveder, ved deres fremgangsmåde.

Herefter blev der skredet til de vanlige mundtlige motivationer af eget kandidatur, samt afstemning. Det endelige resultat af afstemningen var, at kandidaterne med det fælles opstillingsgrundlag blev stillet så gunstigt, at det i hvert fald ikke afkræftede en mistanke om fraktionering. Således efterlod opstillingsmødet en stadig tilstedeværende og ubehagelig mistanke om fraktionering, der nødvendigvis måtte arbejdes med, med henblik på en endelig be- eller afkræftelse.

Aflysning af valgene

I uge 42, da nyheden om at valgene var aflyst kom frem, havde Studenterrådets kon-gruppe valgt at holde efterårsferie. Sagen blev ikke samlet op af den samlede kon-gruppe, men det var i øvrigt ganske fint at den blev samlet op hurtigt. Der blev forfattet et brev der skulle informere de studerende i samtlige kollegiale organer om situationen. Det blev sendt ud til kommentering på Studenterrådets kon-grupes interne mailliste. I brevet lovede den samlede Kon-gruppe at de ville fraskrive sig deres retskrav. Men den måde de blev opfordret til dette var uacceptabel. Der var ikke ét eneste positivt ord om demokratiet i det foreliggende brev. Beskeden var, du er vel ikke en anti-demokratisk idiot, så pil af! Følgeskrivelsen til nævnte mail indeholdt passagen, at den ville blive sendt ud, såfremt ingen i Kon-gruppen aktivt tilkendegav at de ville fastholde deres retskrav. Hvilket var absurd, da den ene af os havde talt med forfatteren af brevet få timer forinden og meddelt at vedkommende var ubesluttet og derfor endnu ikke vil love noget i offentlighed, og den anden af os var i udlandet.

Vi holdt senere et møde i kon-gruppen om blandt andet denne sag. Vi erfarede, at der var betydelige politiske forskelle på, hvad vi, og den øvrige Kon-gruppe ville med sagen. Vi var enige om at det var vigtigt at sikre valg til de kollegiale organer. Vi mente, at succes af sagens håndtering skulle måles i, hvor mange valg vi fik fordi de studerendes repræsentanter fraskrev sig retskravet af *fri vilje og egen overbevisning*. Men kursen var allerede lagt. Successen skulle måles i antallet af valg, uanset hvad der førte til dem! Dermed var det heller ikke muligt, at ændre fremgangsmåden til en fest for demokratiet, der ville omfatte mere end bare det skrevne brev. Det længste vi kunne komme, var selv at skrive om på brevet i et par timer før det ville blive sendt ud.

Det spørgsmål, der nu gjorde sig gældende for os var, hvis vi, to af de tre stemmebærende studerende, ikke kunne få indflydelse på den politik som dels omfattede os selv, og som

skulle føres af os, hvem kunne så? Dagen efter meddelte vi over Studenterrådets interne postliste, til valgkontoret og RUCnyt, at vi fastholdt vores retskrav.

Undsigelsen

Som konsekvens af vores fastholdelse af retskravet er vi blevet undsagt af Studenterrådet, dvs. at vi ikke længere repræsenterer Studenterrådet og ikke kan henvise til Studenterrådet som vores bagland. Så nu repræsenterer vi kun studerende. Lad det være slået fast én gang for alle. At fraskrive sig retskravet, og at gå til valg, var aldrig det, der skilte os fra resten af Studenterrådet. Vi understregede gang på gang, at vores fastholdelse af retskravet hang sammen med det manglende indre demokrati i Studenterrådet. Med undsigelsen har Studenterrådet slået fast, at de mener at det var os der var galt på den i de ovennævnte begivenheder.

Var vi gået til valg for Studenterrådet, havde vi accepteret, at der ikke var et indre demokrati, og vi havde været med til at legitimere det. Vi kunne også have valgt at forlade det hele. Det ville medføre den samme legitimering. Forløbet af disse sager gav os muligheden for at skabe opmærksomhed om disse forhold, og rejse en diskussion af dem. Vi har stillet op til de møder Studenterrådet ville have, og svaret efter bedste evne på både de mundlige og skriftlige henvendelse der har været. Havde vi ønsket et reelt kup, havde vi ikke meddelt nogen at vi fastholdt vores retskrav, men blot gjort det. Som vi pointerede for oven, kan man ikke omgå de spilleregler om beføjelser, mandater og forretningsgange, der er fælles for alle, og så stadig kalde det politiske spil for demokrati. Vi har gjort det forkerte, men af alle de rigtige grunde. At fastholde retskravet er udemokratisk. Men ved at fastholde det, så påtager vi os medansvar for, at studentpolitik kan være anderledes end det vi har oplevet – og det bør det være!

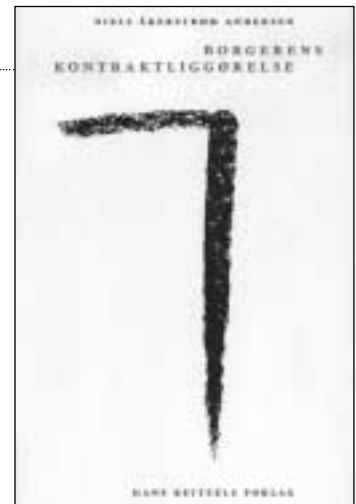
Nyt fra RUC-bogladen

Borgerens kontraktliggørelse

Niels Åkerstrøm Andersen

Unge kriminelle tilbydes ungdomskontrakter som alternativ til straf. Ny lov kræver indvandrerkontrakter, hvori den enkelte indvandrer forpligter sig til en specifik selv-integration. Det handler om borgerens kontraktliggørelse. Dagens borgerkontrakter forudsætter ikke, at individet er frit. Tværtimod forventes det, at mange borgere er ufrie forstået på den måde, at de ikke har taget friheden på sig. Alle gode kræfter taler om borgerens mægtiggørelse, om empowerment. Borgerkontrakter er en empowerment teknologi. Den er begrundet i et opgør med formynderiet, men installerer selv et dobbeltformynderi. Vi får offentlig forvaltet frihed.

Hans Reitzels Forlag • 2003 • 199 sider • kr. 250,00



Epostler - en antologi

Christine Antorini, Morten Boje, Suzanne Brøgger, Henrik Dahl, Mette Frederiksen, Jytte Hilden, Erik Hoffmeyer, Marianne Jelved, Mogens Lykketoft, Bjørn Nørgaard, Helle Thorning-Schmidt, Margrethe Vestager, Ole Wæver & Uffe Østergaard

Epostler er en opposition. Ikke til nogen regering, men til forestillingen om, at der i politik findes ting, der ene og alene er "naturlige" og "nødvendige". For så vidt som vi selv på andre tidspunkter skulle være faldet for fristelsen til at hævde, at det var umuligt at mene andet end det, vi selv mente, er bogen således også en opposition til vore egne vildfarelser.

Nordisk Forlag A/S • 2003 • 188 sider • kr. 175,00

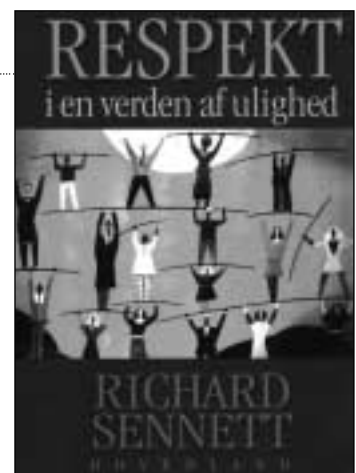


Respekt - i en verden af ulighed

Richard Sennett

Da Sennett var dreng i 1940ernes Chicago, boede han alene med sin mor i et socialt boligbyggeri, Cabrini Green. Der var fattigdom og stærke spændinger mellem de etniske grupper i det multikulturelle nabolag. Mest markant var imidlertid følelsen af at være sat under administration, af ikke at være respekteret. De moderne samfund minder mere og mere om Cabrini Green i Chicago, hvor Richard Sennett voksede op. Aldrig har menneskerettighederne været mere opreklameret. Samtidig er det tilsyneladende blevet sværere og sværere at respektere hinanden i dagens verden.

Forlaget Hovedland • 2003 • 336 sider • kr. 289,00



Samfundslitteratur

Meddelelser

RUCnyt formidler ikke-kommercielle meddelelser af relevans for universitetets ansatte og studerende. Meddelelser fra personer og / eller enheder internt på RUC optages normalt altid. Meddelelser fra eksterne kilder optages i det omfang, redaktionen skønner dem relevante. Meddelelser skal afleveres i elektronisk form, enten på diskette (vedlagt papirkopi), per elektronisk post (rucnyt@ruc.dk). Der anvendes ikke illustrationer i meddelelserne. Tilsendt materiale returneres normalt ikke.

UDDANNELSE OG FORSKNING

SEMINARER

IMFUFA Institutseminarer

18.12 Morten Bo Madsen (Københavns Universitet)

Udforskningen af Mars

Den 4. januar (dansk tid) lander den første af to „Mars Exploration Rovers“ på overfladen af Mars. Danmark deltager med en serie af eksperimenter til bestemmelse af de magnetiske egenskaber af luftbåret støv og støv fra slibning af overfladeklipper. Missionerne vil blive beskrevet og sat i sammenhæng med NASA's strategi for udforskningen af Mars.

Eftersom dette er det sidste seminar i 2003 serveres der æbleskiver og gløgg.

Seminarerne afholdes (hvor andet ikke er oplyst) i bygning 27, lokale I og varer fra kl. 13.00 til kl. 15.00. IMFUFA's seminarer annonceres løbende på instituttets hjemmeside: <http://mmf.ruc.dk>

Ritualer og ritual-teorier

Fredag d. 30. januar 2004, kl. 10.15 - 17

Aud. 7, Købmagergade 46, 1. sal

10.15 - 11.45: Hans Jørgen Lundager Jensen, Institut for Religionsvidenskab, Aarhus Universitet:

Ritualer i dialog: ritualerne for påske, måltid og forsoningsdagen i Det Gamle Testamente

Anders Klostergaard Petersen, Institut for Religionsvidenskab, Aarhus Universitet:

Ritualet mellem symbolicitet og indeksikalitet - ritualet som stabiliserende faktor i symbolsk kommunikation

Kate Østergaard, Center for Religionsstudier/Center for Kulturstudier, Syddansk Universitet: *Toiletbesøg og badning som ritualisering*

11.45 - 12.05: Pause

12.05 - 13.05: Kim Esmark, Institut for Historie og Samfundsforhold, Roskilde Universitetscenter: *Ritualisering og symbolsk magt*

Ulrik Langen, Institut for Historie og Samfundsforhold, Roskilde Universitetscenter:

Når ritualer ikke virker

13.05 - 14.15: Pause

14.15 - 15.45: Nils Holger Petersen, Center for Studiet af Kulturarven fra Middelalderens Ritualer: Ritual og liturgi:

terminologiske og metodologiske overvejelser

Jeremy Llewellyn, Center for Studiet af Kulturarven fra Middelalderens Ritualer: *The Problem of Ritualized Synaesthesia: Hildegard of Bingen's 'Liturgical' Chant, O vos angeli*

Mette Birkedal Bruun, Center for Studiet af Kulturarven fra Middelalderens Ritualer: Tidebønner i La Trappe i 1670'erne: Ritualiseret tid og kollektiv erindring

15.45 - 16.05: Pause

16.05 - 17: Paneldiskussion

Ritualforskning er et felt, der på den ene side involverer en række forskellige fag og fagtraditioner, på den anden side nyder en omfattende teoretisk bevågenhed.

Seminarret *Ritualer og ritual-teorier* bringer sider af dette felt i spil. 8 forskere fra religionsvidenskab, historie, musikhistorie og teologi præsenterer ritualer fra en række sammenhænge (Gammel Testamente, marokkanske bade, Hildegard af Bingen, ridder-, hof- og klosterliv), belyser dem via bl.a. Peirce, Lévi-Strauss, Bourdieu og Rappaport og diskuterer teoretiske tilganges styrker, begrænsninger og perspektiver.

Yderligere information: Mette Birkedal Bruun, 35 32 36 62 / mbb@teol.ku.dk

FORELÆSNINGER

Retsanvendelse i første-personsperspektiv

Forelæserne vil beskæftige sig med de fænomener en som retsanvender erfarer i praksis uden at søge forklaringer i teorier om kausale sammenhænge (fx retskilde- og metode-teorier). Man søger de principielle betingelser som har med det specifikt retlige at gøre fx dømmekraft, bevisbedømmelse, rets-udvikling. Betegnelsen retsanvender signalerer, at der træffes retsafgørelser ikke alene af domstolene men også i fx social-miljø og skatteforvaltninger.

Københavns Universitet, hovedbygningen, Frue Plads nr. 10, dog nr. 01 den 18/11

kl. 16.30 - 18.00

28/1 Professor, dr.theol. & phil. Peter Kemp

3/3 Rundbordssamtale mellem forelæserne og opponenter med højesterets-dommer Per Walsøe som kritisk ordstyrer.

Ved alle forelæserne opponerer lektor, ph.d. Jacob Rendtorff

Two-day researcher training workshop

Titel: Senses of right and wrong: Judicial settlements, truth commissions, international tribunals, and the politics of popular justice in the aftermath of collective violence

Dato: 15-16 December 2003.

Sted: The Danish Institute for International Studies, Copenhagen

Kontaktperson: Inge Jensen

Anden info: http://www.ruc.dk/inst3/IDS/Graduate/PhD_courses/

LEGATER & STIPENDIER

Novo Nordisk Fonden

- Indkalder ansøgninger til følgende stipendier:

Hallas-Møller Stipendium (femårigt) tildeles en seniorforsker som bidrag til opretholdelse og styrkelse af igangværende forskning inden for dansk læge- og naturvidenskab fortrinvis inden for biomedicinsk forskning, klinisk forskning og biologisk grundforskning. Stipendiet kan tildeles:

Yngre forskere, hvis fortsatte forbliven i forskningssystemet anses for meget ønskværdig, hvis sædvanlige stipendiemuligheder er udtømte, og for hvem en universitets-ansættelse ikke umiddelbart er i sigte. Tildelingen af et stipendium forudsætter en vægtig og perspektivrig forskningsindsats. Det forventes, at ansøgerne har dokumenteret selvstændigt forskningsarbejde.

eller:

forskere, der har opnået fast ansættelse på en institution, men ønskes fritaget for undervisning og administration. Forskningen må være i international særklasse. Der lægges vægt på muligheden for et forskningsmæssigt genembrud, der skønnes at kunne fremskynde afgørende ved tildeling af et stipendium. Aflønning efter gældende overenskomst eller svarende til stipendie-modtagerens nuværende lønramme. Der kan ikke forventes tildelt orlov under stipendieperioden. Driftsmidler vil kunne forventes tildelt med max. 500.000 kr. årligt til hel eller delvis dækning af udgifter, som er direkte forbundet med forskningsprojektet (løn, materialer m.v.).

Novo Nordisk Fondens Seniorforsker Stipendium (femårigt) skal være en attraktiv mulighed for højt kvalificerede danske lægevidenskabelige forskere i udlandet til at vende tilbage til Danmark.

Stipendiet kan tildeles forskere inden for lægevidenskab i bred forstand, hvis indsats i

Danmark anses for meget ønskværdig. Der lægges vægt på, at pågældende i væsentlig grad kan styrke et eksisterende miljø eller blive centrum i en ny gruppe eller et nyt miljø.

Tildeling af et stipendium forudsætter en vægtig og perspektivrig forskningsindsats. Aflønning og driftsmidler som ovenfor.

Vilhelm Pedersen og hustrus Seniorforsker Stipendium (femårigt) kriterier svarende til Novo Nordisk Fondens Seniorforsker Stipendium (se ovenfor).

Aflønning og driftsmidler. Stipendiet er på 5 mio. kr., som udbetales med 1 mio. kr. pr. år til dækning af overenskomstmæssig løn eller svarende til stipendie-modtagerens nuværende lønramme samt driftsomkostninger til hel eller delvis dækning af udgifter, som er direkte forbundet med forskningsprojektet (løn, materialer m.v.). Der kan ikke forventes tildelt orlov under stipendieperioden.

Kliniske Forsker Stipendier - Danmark (femårigt) skal gøre det muligt for højt kvalificerede forskere ansat i fuldtids kliniske stillinger at blive delvis frigjort for klinisk arbejde, således at de får mulighed for sammenhængende biomedicinsk/eksperimentel forskning. Formålet med disse stipendier er at sikre den vigtige brobygning mellem klinisk arbejde og biomedicinsk/eksperimentel forskning i Danmark. Der er i alt 10 mio. kr. til rådighed. Stipendierne er hver på i alt 2,5 mio. kr. (500.000 kr. pr. år) som skal gå til aflønning af afløser i den kliniske funktion

Kliniske Forsker Stipendier - Norden skal gøre det muligt for højt kvalificerede forskere (mindst post doc niveau) med hovedansættelse i kliniske stillinger at blive frigjort fra klinisk arbejde, således at de får mulighed for en sammenhængende forskningsindsats. Formålet med disse stipendier er inden for basal og klinisk endokrinologi at sikre den vigtige brobygning mellem klinisk arbejde og biomedicinsk/eksperimentel forskning. Ved bedømmelse af ansøgninger vil der blive lagt vægt på dette aspekt. Der er i alt 2 mio. kr. til rådighed.

Stipendiemidler bevilges til hel eller delvis (dog mindst 75%) fritagelse for klinisk arbejde. Bevillinger gives for 3-12 måneder ad gangen med mulighed for forlængelse i op til 3 år. Tidligste begyndelsesdato vil være 1. januar 2005.

Ansøgningsskema med udførlig vejledning findes på Fondens hjemmeside www.novonordiskfonden.dk fra den 7. januar 2004. Ansøgninger indtastes i et internet-baseret ansøgningssystem og sendes elektronisk til Fonden senest 9. februar 2004 kl. 16.00.

Novo Nordisk Fonden, Brogårdsvej 70
Postboks 71, 2820 Gentofte
Telefon: 44 43 90 38, Telefax: 44 43 90 98
e-mail: nnfond@novo.dk

Kulturaftalestipendier for det akademiske år 2004-2005.

Ansøgningsskema samt oplysningsmateriale vedr. generelle ansøgningsbetingelser samt hvert enkelt lands stipendietilbud ligger

på Cirus hjemmeside
www.cirusonline.dk

Ansøgningsfrist 15. januar 2004

Ansøgninger sendes til Internationalt Kontor, bygning 04.1 inden ansøgningsfristens udløb.

Stipendier ved Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze 2004/2005

Et antal Ph.D.-stipendier er ledige pr. 1. september 2004 til studerende, som ønsker at gennemføre en forskeruddannelse ved Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze (EUI).

Instituttet optager danske statsborgere, der har bestået, eller senest i sommeren 2004 forventer at bestå hovedfagseksamen, kandidat-eksamen eller magisterkonferens i humanistiske fag, eller kandidateksamen, eventuelt magisterkonferens i et samfundsvidenskabeligt fag.

Emnet for forskningsprojektet skal have relation til instituttets forskningsprogram i fagområderne: historie, økonomi, retsvidenskab, statskundskab og sociologi, herunder sammenlignende europæisk og interdisciplinær forskning.

Normalt ophold ved instituttet vil være 3 år, med henblik på opnåelse af en dok-torgrad, som er på niveau med en dansk Ph.d.-grad. Instituttet tilbyder endvidere et-årige uddannelsesforløb, som fører til afsluttende eksamen i komparativ euro-pæisk og international retsvidenskab.

Fra dansk side gives der stipendium til gennemførelse af studiet ved EUI. Disse stipendier gives i maksimalt 3 år i henhold til aftalen om lønnede ph. d. stipendia-ter, der i hele forløbet er indskrevet ved udenlandske institutioner.

Ansøgningsskemaet findes på EUI's hjemmeside på adressen:

<http://www.iue.it/Servac/Postgraduate/denmark.shtml>

Da ansøgningen skal indsendes dels i elektronisk form og dels i papirversion kan den sammen med oplysning om ansøgningsproceduren og yderligere oplysende materiale om EUI fås ved henvendelse til:

Rektorkollegiets Sekretariat
Vester Voldgade 121 A, 4. sal
1552 København V
Telefon 3392 5403

Ansøgning skal indsendes således, at den er Rektorkollegiets Sekretariat i hænde senest den 15. januar 2004.

Birthe og Knud Tøgebys Fond

Bestyrelsen indkalder ansøgninger om støtte til offentliggørelse af danske videnskabelige arbejder (herunder lærebøger) om emner inden for eller i tilknytning til romanske sprog og litteraturer. Støtte gives kun til selve trykningsomkostningerne - ikke til sproglig revision af manuskripter. Ansøgninger sendes til Birthe og Knud Tøgebys Fond, Romansk Institut, Njalsgade 128, 2300 København S. Manuskript og budget for udgivelsen skal medfølge. Der er ca. 30.000 kr. til uddeling. Ansøgningsfrist: 31. januar 2004.

PRISOPGAVER

Forum for Offentlig Toplethed

Forum for Offentlig Toplethed (Forum) er etableret i fællesskab mellem KL, Amtsrådsforeningen og Finansministeriet. Formålet er gennem debat og indsamling af viden om offentlig toplethed at opstille retningslinier for Public Governance - god offentlig toplethed i Danmark.

For at sprede og kvalificere debatten om offentlig toplethed i Danmark har Forum blandt andet udskrevet en priskonkurrence med spørgsmål inden for hvert af de tre temaer, som Forum sætter fokus på:

- Samspillet mellem den politiske ledelse og den professionelle topleder om mål og strategier.
- Når faglighed, politik og ledelse skal gå hånd i hånd.
- Toplethed og kommunikation i vidensamfundet.

Forum for Offentlig Toplethed lægger vægt på at få så mange input som muligt til debatten, og prisoppgaven er åben for alle - forskere og studerende på de højere læreranstalter, topledere og chefer mv. fra den offentlige sektor.

Svarfristen er den 1. august 2004. Der udpeges en vinder blandt hver af de tre kategorier. Førstepriserne er på 50.000 kr.

Interesserede kan på projektets hjemmeside www.publicgovernance.dk finde mere information om projektet og om prisopgavens spørgsmål, bedømmelseskriterier og konkurrencebetingelser. Eller kontakt Lise Balslev (lba@kl.dk, telefon: 33 70 33 17), Sisse Fallinge (svf@arf.dk, telefon: 35 29 84 59) eller Barbara Taudorf (bbt@fm.dk, telefon: 33 92 26 66)

PRISER

Kraka-prisen År 2004

Foreningen for Kønsforskning i Danmark indkalder hermed indstillinger til KRAKA-prisen 2004. KRAKA-prisen er indstiftet af Foreningen for Kønsforskning i Danmark på baggrund af midler fra Else Høyrup. Prisen uddeles en gang årligt. Prisens formål er at inspirere til og fremme dansk kønsforskning. Prisen tildeles en studerende eller forsker for et aktuelt og nyskabende bidrag til kønsforskningen. Både opgaver, specialer, afhandlinger og andre videnskabelige publikationer kan komme i betragtning. Det er ikke muligt at indstille sig selv. Prisen uddeles af en uafhængig prisbestyrelse, nedsat af foreningens generalforsamling. Den overrækkes ved foreningens årskonference den 17. april 2004 og består af en pengegave. Prismodtageren er forpligtet til at holde et kort foredrag ved overrækkelsen, som sammen med prisbestyrelsens motivering og prisoverrækkerens tale trykkes i tidsskriftet Kvinder, Køn og Forskning.

Send det videnskabelige værk samt en begrundet indstilling i en konvolut mærket 'KRAKA-prisen' senest den 15. februar 2004. TIL:

PRAKTIK

Sexet kommunikation

Hjælp Foreningen Sex & Samfund med at få en ny hjemmeside op at stå. Praktikant søges til foråret 2004.

Dine kvalifikationer:

Du har erfaring indenfor strukturering af og skrivning til hjemmesider. Du er kreativ, iderig og har fuldstændig styr på dit sprog. Du er god til at tænke strategisk og til at samarbejde. Og så har du humor, godt kendskab til Office-pakken og en vis erfaring med web- og layout-programmer.

Vi tilbyder:

Vi tilbyder spændende projekter i et godt og skægt arbejdsmiljø på Sex & Samfunds sekretariat i Skindergade.

Arbejdsopgaver:

- Udvikle og udforme elektroniske nyhedsbreve til foreningens interessenter.
- Være med til at udvikle strukturen for og skrive teksten til 2. generation af www.sexogsamfund.dk
- Diverse kommunikationsopgaver

Praktikopholdet varer 4-5 måneder og er fuldtid, men vi kan desværre ikke tilbyde løn. Start i ultimo januar-primo februar 2004.

Ansøgningsfrist: 17. december

Send din ansøgning og cv til:

Foreningen Sex & Samfund
Skindergade 28A 1. sal
1159 København V
Att: Katja Iversen, Informationskoordinator

Ansøgningen kan også sendes til ki@sexogsamfund.dk

Foreningen Sex & Samfund arbejder for seksuel trivsel, ønskebørn og ingen sexsygdomme. Foreningen rådgiver, underviser og producerer materialer. Under foreningen hører Sexlinien for Unge, AIDS-Linien, Abortnet.dk og en anonym rådgivnings- og præventionsklinik. Derudover har foreningen udviklingsprojekter og samarbejdspartnere i udviklingslande verden over.

Amnesty International søger praktikant til arbejdet med faglige rettigheder

AI arbejder bl.a. med at informere og involvere fagforeninger i Amnestys arbejde med at sikre overholdelse af menneskerettighederne verden over. Du vil gennem kontinuerlig sparring med den ansvarlige medarbejder få mulighed for at afprøve og udvikle dine kompetencer indenfor strategisk kommunikation, mundtlig og skriftlig formidling samt research i en international organisation.

Arbejdsopgaverne vil bl.a. omfatte:

- Planlægning og gennemførelse af møder med fagforeninger.

- Gennemførelse af kampagne om faglige rettigheder i Kina.
- Opsøgende arbejde, research og artikelskrivning i forbindelse med forårets kampagner/aktioner - ILOs internationale konference, faglige rettigheder i Kina og Colombia samt 1. maj.
- Udarbejdelse af artikler og tekster til fagforeningsblade og hjemmesider samt Amnestys interne blade.
- Udarbejdelse af aktioner.
- Planlægning og gennemførelse af Amnestys tilstedeværelse ved fagforeningskongresser.
- Oplæg i diverse fora.

Dine kvalifikationer:

Du er god til at formulere dig skriftligt, det er således en stor fordel, hvis du har erfaring med at skrive artikler, du behersker flydende engelsk i skrift og tale og du har det godt med at skulle tage kontakt til mange fagforeninger og redaktioner.

Praktikperiode:

1. februar - 1. juni 2004 med mulighed for forlængelse

Ansøgning og cv bedes sendt til:

sborges@amnesty.dk senest d. 8. december 2003. Har du spørgsmål om stillingen er du velkommen til at kontakte Sanne Borges, tlf: 33 45 65 81 (dir.), 33 45 65 65 (omst.). Vi glæder os til at høre fra dig.

Youth-info - formidling og foredrag til unge

Youth-Info er en nyt område, der har til formål at udbrede kendskabet til Amnesty blandt unge. Arbejdet består dybest set i, at sørge for at information om overtrædelser af menneskerettighederne er lettilgængeligt og i en form, der er målrettet til en yngre målgruppe. Typiske arbejdsopgaver for Youth Info-praktikanten er at planlægge og afholde foredrag, udarbejdelse og udsendelse af informationsmateriale, samt kvalitetsstyring af Youth-Info. Målgruppen er hovedsageligt unge mellem 15 og 20 år (8.klasse-3.G og tilsvarende). Denne målgruppe er meget ombejlet og modtager mange tilbud og informationer fra deres omverden. En opgave er at gøre Amnesty foredragene til en del af gymnasiers undervisningsforløb, som fællestime eller ved at optræde som gæstelærere i eksempelvis samfundsfag, historie eller dansk. Herved sikres den første kontakt og derved indledende interesse for AI. Vi søger en udadvent og selvstændig person med lyst og evne til at formidle. Du må meget gerne have erfaring med, og lyst til, at holde foredrag, samt hjælpe andre med at blive gode foredragsholdere.

Kontakt: Erik Sørensen, tlf. 33 45 65 65 eller e-mail esoerensen@amnesty.dk

Praktikant i Amnesty International

Arbejdstiden er 37 timer om ugen, med start omkring 1. februar 2004. Du vil blive tilknyttet en kontaktperson, du kan bruge som fast sparringspartner. Samtidigt indgår du i et dynamisk og ungt arbejdsmiljø med et bredt team af medarbejdere, frivillige og andre praktikanter. Vi er desværre ikke i stand til at tilbyde løn.

Identificere og opstart af Lokalforeninger

Amnesty dansk afdeling har et omfattende frivillig-netværk, hvor Lokalforeningerne indgår som et helt centralt element. Amnesty står overfor at skulle identificere egnede regioner til opstart af nye Lokalforeninger og derefter starte dem op. Som praktikant på Lokalforeningsområdet har du fingrene helt nede i aktivsystemet og vil tilbringe en del tid på de sjællandske landeveje. Forud for opstarten skal du gennemføre en analyse, hvor egnede regioner skal findes og du skal identificere centrale personer til at være ildsjæle i Lokalforeningerne. Desuden skal der gennemføres en revision af Lokalforeningshåndbogen, hvor en evaluering og behovsanalyse skal udføres. Det forventes at du kan arbejde selvstændigt, ikke er bange for at stille dig op foran en forsamling og har lyst til at have kontakt til en bred vifte af aktive i Amnesty. Kontakt: Erik Sørensen, tlf. 33 45 65 65 eller e-mail esoerensen@amnesty.dk

Praktikant i Amnesty International

Arbejdstiden er 37 timer om ugen, med start omkring 1. februar 2004. Du vil blive tilknyttet en kontaktperson, du kan bruge som fast sparringspartner. Samtidigt indgår du i et dynamisk og ungt arbejdsmiljø med et bredt team af medarbejdere, frivillige og andre praktikanter. Vi er desværre ikke i stand til at tilbyde løn.

Udvikling og markedsføring af Youth arbejdet

Amnesty Youth er en ungdomsenheden, under AIs sekretariat. Youth arbejdet er midt i en dynamisk udviklingsfase og du vil være midt i det med stærk indflydelse på den videre proces. Arbejdsopgaverne vil være mange og varierende, alt fra redaktionelt arbejde med Amnesty Youth informationsbladet og temabladet Appel, opdatering og udvikling af hjemmesiden www.amnesty-youth.dk (ingen specielle kompetencer nødvendige), foredragsopgaver samt at guide ungdomsmedlemmer gennem de muligheder, AI kan tilbyde unge. En central opgave er at udarbejde og iværksætte metoder til at rekruttere og fastholde Youth medlemmerne. Du vil komme til at samarbejde med mange andre unge mennesker, der er tilknyttet Amnesty Youth. Arbejdet er meget selvstændigt fyldt med spændende udfordringer, og der er stor åbenhed overfor nye ideer. Vi søger en person der har en positiv indstilling, overblik og er god til at samarbejde og planlægge. Kontakt: Erik Sørensen, tlf. 33 45 65 65 eller e-mail esoerensen@amnesty.dk

Praktikant i Amnesty International

Arbejdstiden er 37 timer om ugen, med start omkring 1. februar 2004. Du vil blive tilknyttet en kontaktperson, du kan bruge som fast sparringspartner. Samtidigt indgår du i et dynamisk og ungt arbejdsmiljø med et bredt team af medarbejdere, frivillige og andre praktikanter. Vi er desværre ikke i stand til at tilbyde løn.

Medietimen - journalistik, medier og læring

Ansøgningsfrist: 9. januar 2004

Studerende med interesse i kommunikation, journalistik og pædagogik søges til praktikophold i Medietimen.

Medietimen har som formål at øge unge men-

neskers engagement i aktuelle samfunds- og kulturspørgsmål samt øge deres forståelse for mediernes rolle heri. Det sker i en række projekter, hvor deltagerne fungerer som journalister. Derudover samarbejder Medietimen med de øvrige producerende medieselskaber under A-Pressen. Medietimen udgiver avisen Xtrakt. Læs mere på www.medietimen.dk.

Arbejdsområde

- Deltagelse i det daglige redaktionelle arbejde.
- Medvirken i udarbejdelse af markedsføringsstrategi.
- Større opgave: Udarbejdelse af evalueringsmateriale for deltagere og samarbejdspartnere.
- Ad hoc opgaver.

Kvalifikationer

Vi forventer at du:

- er studerende på kandidatniveau fra fx kommunikation, socialvidenskab eller virksomhedsstudier,
- har interesse for unge og uddannelse,
- har lyst til at arbejde med et innovativt public-service orienteret projekt,
- kan tage selvstændige initiativer inden for rammen,

A-Pressen er en tværmedial virksomhed med selvstændige afdelinger og selskaber, der bl.a. producerer dokumentarprogrammer til DR og TV2, radio og web-sites. Derudover udgiver koncernen ungdomsmagasinet *Tjeck Magazine* og er medejer af gratisavisen *MetroXpress*.

Ansøgning vedlagt cv sendes senest den 9.1.2004. til A-Pressen, Medietimen, Guldbergsgade 29 E, 2200 København N, att. Henrik Poulsen

Praktikperioden løber fra d. 1. februar til den 25. juni 2004. Arbejdstiden er 32-37 timer ugentlig efter aftale. Praktikopholdet er ulønnet.

For yderligere oplysninger kontakt Henrik Poulsen, 3318 4434.

ANDRE MEDDELELSER

BOLIG

Lejlighed søges

Par søger bolig fra 1. Januar 2004 eller snarest derefter. Den skal ligge nær RUC og være godkendt til to personer, min. 1½ vær.

Kontakt:

Emile Tchaptchet
Universitetsparken 1, N11
4000 Roskilde Universitetscenter
Tlf: 26 28 69 63/ 26 24 69 63
Email: tchaptchet_emile@yahoo.fr / nellyconsty@yahoo.fr

Appartement for rent / Lejlighed fremlejes

For rent: furnished 2 room apartment in Østerbro, Cph. 6 months from 01.01, 2004. Call 29 72 29 97 for more information.

Fremlejes: møbleret 2-værelses lejlighed på indre Østerbro, Kbh. 6 måneder fra d. 1. jan, 2004.

Ring 29 72 29 97 for mere info.

Bondehus fremlejes

Bondehus i Gl. Viby, syd for Roskilde, fremlejes fra 22/1 til medio maj 2004.

175 m2 boligareal i 2 etager, 1500 m2 grund beliggende i rolig landsby. 15 minutter til RUC i bil, gode togforbindelser med direkte morgentog til Trekroner (11 minutter). Huset er møbleret.

Pris: 8000 kr/md + forbrug
Kontakt Allan Westerling 22887326/
allanw@ruc.dk

Lejlighed udlejes

Lejlighed i Solrød Strand udlejes fra den 1. februar 2004 til den 30. maj 2004.

Lejligheden er på 73 m2 (2 værelser + stue), med egen have og tæt på S-togstation og bus, der kører direkte til RUC. Lejligheden udlejes møbleret. Lejen er 5000 kr. per måned inkl. forbrug.

Depositum: 2 måneders leje.

Kontakt: Henriette 56145487 eller email: HHWP@mail.tele.dk

Værelse søges i Stockholm

Værelse eller lejlighed til leje i Stockholm, gerne møbleret, søges af 28årig kvindelig, RUC studerende, ikkeryger, fra medio januar 2004 til juni 2004 grundet studieophold på Stockholms Universitet.

Alt har interesse. Max husleje 3000DKK/mdr. Henvendelse kan rettes til tlf. (+45) 35 38 35 87 eller (+45)51 20 63 68 eller email: tskovp@ruc.dk

PROJEKTØRS

Brugerundersøgelse

Emnenr. 00036

Kontaktperson: Laurine Mindegaard
Rekvirent A/S Dansk Shell, Nærum Hovedgade 6, 2850 Nærum, telf. 33372000

Dato: 17/11 - 2003

Brugerundersøgelse

Projektforslag

A/S Dansk Shell servicerer og rådgiver inden for naturgas, benzin, diesel, fyringsolie, motor- og smørelie, el og alternativ energi.

Vi ønsker at få udarbejdet en brugerundersøgelse af www.shell.dk, f.eks. i form af tænke-højt-test eller som fokusgruppe-interview.

Målet er at afdække brugeradfærd og ønsker, krav og behov til websitet. Vi vil bl.a. gerne have svar på:

Hvordan bruger vores kunder websitet? Hvad fungerer godt? Hvad fungerer mindre godt? Hvad mangler der?

laurine.mindegaard@shell.dk
www.shell.dk

Internetside for designvirksomhed

Emnenr. 00035

Kontaktperson:

Connie Svabo

Rekvirent: Ai'dentiti

Islands Brygge 5, 2300 København S
telf. 32573228

Dato: 07/10 - 2003

Projektforslag:

Udvikling og etablering af internetside for en lille designvirksomhed. Relevant for kommunikationsstuderende, journalistik eller datalogi.

Væksthus for designere

Emnenr. 00034

Kontaktperson: Connie Svabo

Rekvirent: Ai'dentiti

Islands Brygge 5, 2300 København S
telf. 32573228

Dato: 02/10 - 2003

Titel: Væksthus for designere

Projektforslag:

Et væksthus for tøjdesignere oprettes. Udgangspunktet er at stille et etableret produktions- og salgsnetværk til rådighed for nyuddannede tøjdesignere.

Virksomheden sælger i dag herretøj. Klaus Samsø er virksomhedens stærkeste og mest kendte brand.

Der ønskes en analyse af, hvordan Ai'dentiti inden for en rimelig ressourceramme giver designerne i væksthuset de bedste salgsmuligheder - med udgangspunkt i det eksisterende salgsnet.

DIVERSE

Specialekontor søges

Beliggende på Østerbro, Nørrebro eller city. Henvendelse til: niels_levensen@hotmail.com tlf.; 2256 7759

Nyt fra Roskilde Universitetsforlag

Lennart Berntson, Guðmundur Hálfðanarson & Henrik Jensen

Europa 1800-2000

463 sider / 349 kr.

Gennem 1800-tallet udbyggede de stærkere europæiske stater den globale dominans som var blevet grundlagt gennem de foregående århundreder. Med industrialiseringen åbnede de døren til evig velstand og strammede samtidig grebet om de øvrige verdensdele. Fremskridtet syntes sikret. Men fra begyndelsen af 1900-tallet skyldede selvskabte katastrofer ind over den ellers så begunstige verdensdel: verdenskrig, stalinisme, nazisme, endnu en verdenskrig – holocaust. 1945 var et nulpunkt hvorfra europæerne møjsommeligt måtte forsøge at komme på benene igen, nu i en verden der var domineret af andre magter.

Lennart Berntson er lektor ved Europæiske Kulturstudier, Roskilde Universitetscenter.

Guðmundur Hálfðanarson er professor i historie ved Islands Universitet.

Henrik Jensen er lektor i historie ved Roskilde Universitetscenter.

Europa 1800-2000 er fjerde og afsluttende bind af **Europa i tusind år**.

Alle fire bind vil i en periode efter udgivelsen kunne købes samlet til reduceret pris – spørg i boghandlen.

Finn Collin

Konstruktivisme

100 sider / 98 kr.

De fleste bøger om konstruktivisme på det danske marked beskæftiger sig udelukkende med samfunds- og humanvidenskaberne og deres genstande, men **Konstruktivisme** er langt bredere i sin dækning af begrebet i kraft af at den også beskæftiger sig med naturvidenskaben og dens genstande. I bogen skelner forfatteren omhyggeligt de forskellige former for konstruktivisme fra hinanden og opstiller dem i en klar systematik – og derved giver bogen et overblik over feltet som man ikke finder i andre tekster på dansk.

Bogen klargør den filosofiske baggrund for konstruktivistiske teorier og leverer et kritisk overblik over feltet.

Finn Collin er professor i filosofi ved Københavns Universitet.



Kalender

AKTIVITET	BESKRIVELSE	TID & STED
<i>SEMINAR</i>	<i>Morten Bo Madsen (Københavns Universitet): „Udforskningen af Mars“</i>	<i>Torsdag 18/12, kl. 13 - 15 Bygn. 27, lok. I</i>